

SANVAITINIS LAIKRASČIŠ.

Nr. 5]

BROOKLYN, N. Y., 18 d. Gruodžio (December) 1902 M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas II

A.

Seinų Vyskupas

A.

Kunigas Antanas Baranauskas.

Lietuvi, Zemaiti, Kalnėnė, Augsztaiti!

Iszgirskite garsą, kaip žaiba griausmingą,
Apskelbentį žinių mumis teip nuožmingai!...
Seinų varpai gaudžia, liudnais balsais kaukia,
Palaidoti tėva, visų vaikų sžaukia!

Nuo kraszto lyg kraszto Lietuva nuliudo;
Ar senas, ar jaunas, ar kits kokio budo!
Tikrai ir tu Sziulupe, ar vargszas bedievi!
Nuliskime sziandien visi, broliai, mielii!

Raudokime mirties didžiausio Galluno,
Vyskupo Antano, brangaus Apszviestuno!
Nukrito mums stulpas, drąsus apgynejas,
Pasimirė, broliai, mūs tikras Vedėjas!

Uztemo mums saulė, naktis vėl pras'ėjo;
Viltis jau pražuvo, kapan nuterszkejo!
Gailėkis, jaunime, jūs Zvaigždė nukrito:
Isz tamsos iszvedus vis skaiszciai jums szvito!

Bet sziandien gal grįszit tamsybės takeliais,
Nebus kam pakurstyt dorybės darbeliais!
Nebus kam paragint, prie darbo vilioiti,
Nebus ko klausyti, nebus ko bijoti!.....

Gailėkites, seniai, tėvai pagodoti,
Nebus kam su prieszais už mus jau kovoti.
Nebus jau kam ginti Baznyczios teisybių,
Pilni tuojaus tapsit įvairių kartybių!

Buriai vilkų girios apspis Avinyczia,
Iszgriaus murus, sienas, paims mūs Baznyczia!
Gana garsui sklysti isz mažo micztelio,
Seinų garbei kilti ant Dzukų krasztelio!

Pakils karės greitai su Lietuva, Lenkų,
Iszdergt' szventą vietą nekart', bet bus tanku.
Nustilsit, paukszteliai, Anykszčių sziulelyj,
Paliausit giedoti ir Dzukų kampilėj.

Ir Dovydo arfa paliaus skambaliuoti,
Volungė sziulelyj Lietuva liuliuoti!.....
Seinai be tėvelio atjaus didį vargą.....
Ir klostoztorius puikus, neturės jau sargo.....

Toliausant 804 puslapio.)

Galybe szvento Razancziaus.

Istoriskais paveikslis is XV amziaus.

Pagal lenkiska.

Buvo tai pradzia Balandzio menesio 1443 m. Pavasaris jau visiskai utviecpatavo ant zemes, o šilti ir skaiszti saulės spinduliai paauxsavo ir ramino tvirtu Tarnapolio rumų murus; šia nuolat buvo nesmagu ir neramu, nes juose gyveno liudna našle, moterė Jono Tarnovskio, Krokavos vaivados. Tris metai atgalios, du našlės sunu: Jonas Majoras ir Jonas Gratus, apledo gimtinius savo rumus del palydėjimo į Vengriją jauno karaliaus Vladislavo III, kurį paskui vadindavo Varnenčiku ir, kuri vengrai savo karaliumi aprinko.

Po apleidimui sunais rumų, jųjų našlaityste tuokart pasilikio valdyti garsus kartigis, storasta Andrius iš Rozvodavo, kuris ir Grunvalde po veliava vaivados Tarnovskio, dikčiai buvo atsizymėjęs. Iš tos tai priezasties Andrius dušia ir kunu prie jo namo buvo prisiršęs.

Šiandien, vienok tie nesmagų rumai susilaukė linksmesnių valandų, kame nuo pat ryto girdejois linksmi kartigų balsai. Jie į tuos rumus susirinko, idant sykiu su dviem Tarnovskio prieteliais, godotiniu Gregorium iš Sanoko ir Jonu Rešovskiu, jaunam karaliui citi pagelbon, nes Vladislavas III, kaipo Vengrijos karalius, apgarsino mirtiną su turkais kovą, visus krikščionis pasizadėjo išpiauti. Tuokart, kada jaunutis Vladislavas Vengrijoj buvo apėmęs valdžią, turkai jau buvo apsiaubę, gulinți ant kranto Dunojaus miestą Bialegrada.

Jaunasis karalius į Vengriją su savimi buvo atsivežęs 4000 jaunų kareivių, bet netrukus privalėjo vėl atgal į Lenkiją juos gražinti del prilaikymo Olesnickio. Šiandien-gi nauji kartigiai susirinko į Tarnavo rumus, kad visiems sykiu citi pagelbon karaliui Vladislavui. Jiems toji našle iškėlė iškilmingą bankietę, o sykiu vienam iš kartigų ir vestuves su Halka Strončiute.

Halka paeinanti iš gana augštos senos Strončių giminės iš Goriniaus, buvo našlaite. Ji motinos visai nē nepazinojo, o ir tėvą turbūt citi ketelą kartų savo gyvenime buvo mačiusi.

Mikalojus Strončius buvo vedęs lietuve, po kurios mirė čiai Lietuvoj apturėjo žemės galybės ir didelius girių plotus. Norėdamas tasias nešuzinomas girias į šistikimą apdirbimui lauką paversti, tankiausiai nuo vienos sodybos keldavosi gyventi in antrą. Dabar, nedaugiau bus kaip tris metai, ant ilgesnio laiko persikėlė į gimtinę Gorinių ir turdėmas liuostesnio laiko, galėjo tankiaus su dukterimi pasimatyti. Teip besilankydamas į Tarnavo dvarą, savo dukterį Halką pažadėjo jaunam iš Radočiaus kartigui Dobieslavui Vitčicui. Bet kad Halka da tuokart neturėjo nē 15 metų, tad Strončius paprašė našlės Tarnauskienės, idant jaunųjų šliubas ir vestuvės butų tuokart, kada Halka bus 18 metų, nors jis pats ant šliubo ir nebutų. Strončius tikrai nežinojo, ar jis galėtų pributi ant dukters vestuvių, nes buvo vėl pasirengęs keliauti į Lietuvą sykiu su lenkų kareiviais, palydėti jaunesnyjį karaliaus Vladislavo brojį, karalaitį Kazimierą.

Pribuvęs Kazimierius į Vilnių, Lietuvos bajorais kuomeliausiai likosi priimtas ir priešai valią lenkbajorų, likosi apgarsintas Lietuvos kunigaikščiu. Mikalojus Strončius ilgeką laiką dvare Kazimieriaus gyveno ir su taja pagelba nemažai tē šloves užsipelnė. Gyvendamas pas Kazimierių stengėsi dasigauti į kokį nors augštesnį urėdą, bet tuo pačiu kartu nepamiršo ir apie savo moters paliktas girias, kurias bepaliovos kirto ir naujus gyventojus apsigyventi vikdino. Apie dukterį-gi Halką, užsitikėdamas našle, mažai visai paisė, jis numanė, juog jai pas našlę daug ramiau buvo gyventi, neg ut pas jį patį.

Tuom tarpu Halkos su Vitčicu pradeta moterystė, vos per plauką tegalėjo susilaikyti. Dar nors menkiausia detešelis, o vestuvės ant niekų butų nuėjusios. 1442 metuose, užpuolė totoriai, išnaikino Rusiją ir zadėjo net į Krokavą dasigauti.

Netrukus po tų skerdynių, vienas iš lenkų kareivių skyrius, kokiu tai buvo sugriebė laišką su parašu ir pečėtimi Vitčico, kuris buk buvo susinešęs su totoriais, idant ant Lenkijos kartu užpulti. Dobieslavas, teisybe, tuokart buvo savo gimtiniam kaimė Rodočej, ant Rusijos rubečių, bet keikėsi ir prisiegavojosi, juog jis jokio laiško nebuvo rašęs, nes ir rašyti pats nemokėjo. (Daugumas iš tos gadyntės kartigų rašyti visai nemokėjo). Jis pasisakė, juog žiedą, teisybe, su pečėtimi buvo pametęs, ar jam buvo kas pavogęs, tad mažam jo parašą melgajam buvo padėję. Tie jo išsietisnimai paliko be pasekmės, Dobieslavas likosi nusudytas ant mirties.

Sunku yra aprašyti, kas tuokart su varginga Halka dėjosi, kad išgirdo apie Dobieslavą tokią keistą žinią. Ji savo jaunįkį buvo teip mylėjusi, kad reta moteriškė teip tikrai savo suziedotiniui su tikra širdimi galėtų atsiuoditi. Jo kaltės ji visai nē pripazinti nenorėjo; bet kad turtingi ir garsų Dobieslavo draugai nuo tos kaltybės negalėjo jo išvaduoti, kad visi jau antgalo už jį užstoti atsisakė, varginga mergaitė pasiryzo savo suziedotinį gelbėti su šv. rozančiaus pagelba, tvirtai į tą galingą maldą tikėdama.

Strončiaus gentkartės nuo senų laikų turėjo pasiskyrę ypatingą dievmaldystę prie Panelės šv. ir tai iš to prietikio. Labai senuose amžiuose toji gentkartė likosi apskūsta už dalyvumą prie nuzudymo karaliaus. Keliosdešimtyis ypatų, nešiojančių Strončių pravarde, likosi išstremtos iš savo gimtinio krašto į svetimas karalystes. Tuokart tai prie vyriausiojo tos gentkartės buvo atsilankęs tulas vargingas keliauninkas ir praduvojo, padirbtą iš brangaus medžio rozančių ir pridurė, kad jeigu jojo karta, visada kalbėdama ta rozančių, atsiuodų po dangaus Karalienės globa, tuokart jie išvystų savo laime. Teip tasai vyriausiasis padarė, kaip keliauninkas buvo kaltėjęs ir netrukus jų nekaltumas į aikštę išėjo.

Nuo to laiko, kada iš giminės vyriausiasis sunas zadėdavo apsigesti tai pirmiaus savo suziedotinei suteiktam daži ypatiškaį godojamą rozančių, kaipo brangiausiajį savo giminės montą. Po vestuvių tasai rozančius visad kasdiena kalbėdavosi, ypač-gi prieš kokį nelaimingą atsitikimą, arba ligę. Kadangi vyras eidavo kame nors į karę, moterė to rozančiaus vieną dalį atskirdavo ir įduodavo savo vyrui. Teip lygiai buvo pildoma, jeigu kuris iš šeimynos keliaudavo kur į svetimą šalį — ir tuokart rozančiaus dalį su savimi imdavo. Bet viena dalis visuomet visuomet turėdavo namuose likti.

Toksai paprotys traukėsi ilgus metus. Mikalojus Strončius, kaipo iš tos garsingos gentkartės, buvo paskutiniu, neturėdamas nē vieno sunaus, rozančių atidavė savo dukterci Halkai, kada ją pažadėjo Dobieslavui, bet vaziuodamas į Lietuvą, nepamiršo vienos dalies ir su savimi pasiimti, pertad Halkai buvo pasiilikusios dvi dalys.

Dabar, kad juos suziedotiniui atsitiko didis paojus, Halka atsiminė tą stebuklingą gyduolę ir puolėsi prie Panelės šv. uztarimo. Ant jos prašymo visas našlės dvaras pradėjo rozančių kalbėti, ant išprašymo Dobieslavui Vitčicui apskundimuose parodymo savo nekaltybės ir taja malda Halka netrukus likosi palinksiminta.

Prieš patį nusprendimo ant Dobieslavo išpildimą, tulas mokintas, bet pavargęs armionis, ligoj' prieš pat mirtį prisipazino, juog jis, pasamdytas už gana didelius pinigus, tajį laišką buvo parašęs; vienok negalėjo nurodyti to, kuris jį buvo papirkęs. Tik apsakė, juog tulą vakarą pas jį atsilankė koksai nepažįstamas žmogus (iš balso ir apsicimų galima

buvo manyti, juog buvo senų) ir žadėdamas daugybę pinigų, praše, kad armionis vienam totoriui parašytų laiška, o kad jis buvo parašęs, nepažįstamas prispaudė pečėtį ir išsiuntė taip, kad tasai laiškas neatbūtinai į lenkų kareivių rankas turėjo patekti. Teip ir atsitiko.

Armionis, su dviem savo dukterim, beveik mirdamas badu, atliko viską, ką tik nepažįstamas reikalavo, visai nemisliđamas, juog už tą jo darbą kas nors su gyvenimu turėjo atsiskirti. Nepažįstamas, užmokėjęs už darbą žadėtus pinigus, išėjo. Paskui-gi, kad to laiško raštininkas dasigirdo apie nubaustą Dobieslavą, sujuto sąžinės išmetinėjimus, bet išpradžių prie kaltybės drovėjosi prisipažinti. Bet netrukus mirtinai apsirgęs per dukters ikalbėjimus prie visko sulygo prisipažino.

Dobieslavui tuojaus nuplėsta garbė iškilmingai tapo sugražinta ir jo nekaltybė visuomeniškai likosi visur apgarsinta. Bet to niekadejo, kurs geidė jo mirties, jokių budu nesusekta. Vitčico nekaltybė išėjo į aikštę kaip sykis tuokart, kada Halka baigė aštuonioliktąjį metą. Tuokart Dobieslavas, norėdamas padėkavotl Dievui už savo išgelbėjimą, pasiržo eiti į Vengriją ir už šv. Kryžių ir tikėjimą kariauti. Vaivadienė-gi našlė, atmindama Mikalojaus Strončiaus prašymą, Halką prirengė ir, prieš Vilčico į Vengriją nusidavimą, iškelė jiem abiem vestuves.

O kokius tuokart jaunieji supolius kentėjo, kada Dobieslavas likosi nuspreštu ant mirties, teippat dabar jų džiaugsmams rubežių nebuvo, kada Jo Mylista Gregorius iš Sanoko amžinu ryšiu juos surišo.

Halka graži, lygimai aušra, baltuose apredaluose, su rutų ant galvos vainikeliu; Dobieslavas-gi puikiuose Medioliano ginkluose, už kurių vertę galima buvo nepaprastą sodybą nupirkti, abudu su neišpasakytai linksmais veidais, nes tikra ir gili jų širdžių meilė juos abudu vienijo, ejo nuo altoriaus, dalyvume puikių jaunų mergaičių ir smarkiųjų karžigių, į puikiai išrėdytą salę. Vos jiedu duryse spėjo pasirodyti, puiki muzykė sugriaudė, ir ant dvaro iš naujų šaudyklų, kurios tik likosi į Tarnovą pargabentos, saliturai ir žmonių klikksmai pripildė orą. Visi užimai ir trenksmai susiliejo į vieną krūvą, tarpe kurių ir nepažįstamas rago balsas, sklido į padangės. Rago balsas ženklino naujų karžigių pribuvimą.

Našlė Tarnauskienė su pagelba Andriaus iš Rozvadavo, pasisodinus prie šalies jaunuosius, linksmino, ramino ir ta iškilmybe džiaugėsi. Laikė jų liksmų kalbėsių, nuo dvaro vartų, antru kartu suskambėjo rago balsas, kad net visi svečiai nuo savo sedynių pašoko.

Godojamas rumų maršalka, Šimonas iš Podoliaus, nespejo, išgirdęs tą balsą, prieiti prie durių, kad štai ant užspūtojų arklių, įpuolė į dvarą du karžigiu. Vienas iš jų išrodė dar ant įvurto senio, apsišarvojusio paprastais kareiviškais draubužiais, o antrasis -- jaunas, labai gražaus veido, nuo brangiųjų apredalų ir brangių decimantų visas blizgėjo. Kada nušokęs nuo arklio ramiu žingsniu žengė į rumų duris, išveidėjo ant kokio tai didios tvirtynės pergaletojo.

Maršalka Šimonas prisirtino arčiau ir pamatęs sumurmėjo:

— O tai ponas Jakušas iš Lukavicų su savo senuoju Budzivoju. Na, na, Jo Mylista Gregorius links dabar užgandintu, nes labai savo mylimojo buvo išsilgęs.

Tokiu budu maršalka, murredamas, skubinosis sutikti. Prisiartinęs pasiklenčiojo ir nusišypojo.

Jaunas karžigis, linktelėjęs nenoromis galva, gaca aštriai užklauso:

— Kas tai šiandien pas jusis per linksmybės?

— Paprastos, žinoma, karžigiai linksminasi... — pradėjo Šimonas.

— Daug jųjų čia prisirinko? — užklause Jakušas.

— Jau čia beveik visi, kurie tik pributi turėjo. Tamsos vieno tik truko. Jo Mylista Gregorius iš Senoko daug apie tamstą minėjo, vienok sprendė, juog netrukus pribusit.

— Bučiau anksčiau pribuvęs, bet kelyj blogą atsitikimą turėjau.

— Teisybe! Aš matau, juog tamsta be savo šeimynos — kalbejo Šimonas į šalį su nuostaba dairydamasis, nes Jakušas visada su didžiu savo tarnų buriu jodinėjo.

— Privalėjo pasilikti iš čia apie tris valandas kelionės...

— atkirto jaunas karžigis, giliai užsimislijęs, ir tuejaus vėl dadurė: — Turėjau per toli savo burį palikti... Bet dėlto ponia vaivadienė su iškilmingu bankietu, su draugais atsiveikina, o aš vežu...

— Tai ne viens bankietas ant atsiveikinimo, bet ir vestuvės. Nebus nė bertainio, kaip doras Dobieslavos Vitčicas, tur but jį pažįstame, tamsta, prisigėję moterystės tikėjimą panai Halkai Strončitei. Ant šliubu tamsta tik susivelavot, labai gaila; ji dabar labiausiai yra linksma...

Šimonas umai savo kalbą perkirto ir su nuostaba į Jakušą žiūrėjo, pagaliau ir į jo tarną Budzivojų. Jaunas karžigis stovėjo lyginai suakmenėjęs, tik akys baisiai į visas puses begiđodamos, metė laukinę šviesą; ant tarno veido galima buvo matyti tai baimę, tai užganėdinimą, tai vėl neramumą.

— Kas tamstai yra? — tarė neįstylėjęs maršalka.

Jakušas tylėjo. Tik tuokart, kada Budzivojus nematomai tvirtai pradėjo jam ranką spausti, rodos išbudo ir tarė:

— Aa!... Teip tai yra!... Tai čia vestuvės... Nesistebėkit, Šimonai... Čia vestuves... Teip, čia vestuvės, bet aš liudną žinią čia atnešu...

— Del Dievo gyvojo! Kas atsitiko? — užklause Šimonas su išgąščiu.

— Klausyk, seni! — kalbėjo jau ramiau Jakušas. — Žinią labai, labai liudną atnešiau, bet man nesinori tos iškilmybės šiandiena mašyti. Nesakyk nieko apie tai vaivadienčiai, ne Gregoriui, juog aš čia jau pribuvau. Dabar aš su jais pasimatyti negaliu... Privalau atsilseti... Mažam antrytojaus paslaptį geriau užlaikyti, tai yra... klausyk! Duok man kokį nors ramų kampelį, kame aš su Budzivoju galėčiau atsilseti ir viską apmaštyti, koku budu tą liudną žinią pranešti.

— Jeigu jųjų yra tokia valia, tai meldžiu su manimi eiti — tarė maršalka. — Šiandien labai lengvas budas patyrimui jųjų pribuvimo, nori ir bokšte butumėtė ir labai vaivadienė šiandien jus pamačiusi butų linksma, nes jau visi lauke jųjų pribuvimo.

Teip Šimonas kalbėdamas, vedė du karžigius į tolimiausiąj rumą, o jie tyledami seke paskui jį.

Maršalka teisybę buvo kalbėjęs, juog Jakušą visi mylėjo, nors jis ir užrubežuose buvo augintas, ten ir mokinosi, bet jau septyni metai, kaip į savo kraštą pargrįžo. Jakušo tėvas Pakoslavas savo gyvenime daug nelaimingų prietikių turėjo, nes jau keturiose dešimtyse savo amžiaus buvo apėmęs vaivados tarnystę, Maldavioj prie Aleksandro, bet paskutinis turkų pabaugintas, išsinešė iš Moldavijos ir į Lenkiją pargrįžęs prie Vladislavo gyveno.

Pasilikęs Pakoslavas Moldavioj, dasigavo į augštą urėdą ir pasilikto turtingu. Bet džiaugsmo nekuomet neturėjo, nes Aleksandras kokią tai savo giminaitę jam už moterį buvo pakimšęs; moterė dar jaunystėj pasimirė, palikdama kelių mėnesių vienatinį sunų.

(Toliaus bus.)

(Tąsa nuo 1mo puslapio.)

Gana man raszyti, liudnas dar graudinti,
Neužtekiau žodžių skausmams apsaukti.....
Labai spaudžia širdį, greičiau sutvarkęjo,
Pastyro net kunas, ranka sudrebėjo.....

Vai vargas, vargelis,
Kad mirė Tėvelis.

A. A. kunigas Antanas Baranuskas, Seinų vyskupas (Suvalkų gubernijos), gimė 17 dieną Sausio 1835 metuose, Anykszcziuose, Kauno gubernijoje. Išsventino į kunigus 5 Balandžio 1862 m. Mokindamasis Petropilės Akademijoje gavo laipsnį Magistro szv. Teologijos. Paskiaus dėl platesnio išsilavinimo likosi nusiūstas į Monachiją. Pargrįžęs iš ten, pirmiausiai Kaune (Žemaičių Seminarijoje) buvo profesorium, o paskiaus Petropilės Akademijoje. 1884 m., 24 Kovo, tapo vyskupu tituliariszku Thespenstos vyskupijos (in partibus infidelium) ir Žemaičių sufraganu. I vyskupas įszventintas 6 Liepos 1884 m., o 2 diena Rugšėjo 1897 metuose — paskirtas Seinų vyskupu, 4 Lapkriczio užtvirtintas ir 28 Gruodžio tą patį metų, iszkilmingai sėdō ant Seinų vyskupijos sosto. Mirė 26 Lapkriczio.

Amžiną atilsį duok jō dušziai, Vieszpatie!

R y m a s, 29 Lapkriczio 1902 m.
U p e l i s.

Žinios isz pasviečio.

Maskolija.

Neperseniai pranešėme apie baudžiamus Charkovo gubernijoje gyventojus, kurie pereitame pavasaryje kilo prieszai valdžiai. Jųjų apginėjai matydami, juog ma-kolizskuose suduose teisybės nė su žiburiu negali atrasti, spiovė ir sudo salę visiszkaie apleido. Jie apleido sudo salę ir vargingi gyventojai likosi naszlaicziais, nes sudas kaip norėjo teip juos ir sudijo. Nekurie pasakoją, kaip juos valdžia kankino, tai žmogų net szurpuliai apima. Dėl su-laikimo pasikelimo, kaimas Kalenikovo buvo kaipo sodyba maskolių kraugerių. I tą kaimą iš uz kelių desetų viorstų suaresztuotus gyventojus atvezdavo ir plakdavo. Po nuplakimui kruvinus leizdavo vėl į savo krasztą grįszti. Skaitliaus muszių jokio nebuvo, tuokart žmogų paleizdavo, kada ryksztės, keturios surisztos į kruvą, susipluszodavo. Kitus plakė virvėmis, kad rykszczių truko.

Nekurie isz baimės smertis sau darė, Kareiviai, ypatingai kazokai, apturėję kaimuose liuosybę, darė „byt po semu“.

Apie pabėgimą isz Kijevo kalėjimo 11 politis-kų prasikaltelių, laikraszcziai dabar raszo artesnes, sulyg to atsitikimo, zinias. Jiems dėl pabėgimo prisitarnavo isz palų susuktos viivės ir 20 svarų inkaris. Vakare, laike kalininkų pasivaikszcziujomo, du kalininkai pripuolė prie daziurėtojo, užriszo jam burną, suriszo rankas ir kojas, potam viens ant kito prie parkono sulipio ir minėta įnkarį su virve už muro užkabino. Tuokart virve jau nesunku buvo per murą szokti. I deszimt minutų, kad jau visi buvo iszlipę, szaudyklės szuvis apskelbė aliarmą. Subruzdzo vytis, bet viskas ant niekų nuėjo. Antrą dieną netoli Kijevo du kalininku likosi sugautu, bet vėl isz policijos nagų isztruko. Toksai Maskolijoje atsitikimas jau ne pirmas, pabėgimai kaskartas vis dauginasi, policija nežino nė ką jau daryti.

Pobiedonoscevas nuo savo urėdo dar nenori pasitraukti, norint laikraszcziai pirmiau ir garsino, juog pasitrauksės. Ant jō vietos praktikavojasi tulas vokietis, priėmęs pravoslaviją, Sabler.

Prancuzija.

Deputatų bute pasiuntiniai susipeszė. Pirmšėdis Combesas vos tik į kailį negavo. Ant pagalbos likosi cielas regimentas kariaunos atsiūstas, kuri tuojaus, kelis iszmetus, sugadyjo.

Deputas Gautier kalbedamas, valdžiai baisiai nukaltino įvairiuose apgavimuose, o teipogi apreiszė, juog Prancuzijos suduose tikras anarchizmas vieszpatauja.

Nekuriems toji kalba, žinoma, nepatiko ir, nedavę jam užbaigti, pakėlė klišmą. Viesi viens antrą pradėjo pirmiausiai žodžiais biazurinti, o antgalo ir kumstis į darbą paleido. Tuom kartu nuo tribunus turėjo tiesdarystės ministeris kalbėti, bet anam nedavė. Tuom tarpu užsilipio Combesas, bet ir jō nieks neklaušė ir, kad butų savo laiku nonulipęs, pasiuntiniai jį butų be jokio kaszto nukėlę. Po apmalszinimui su kariaunos pagalba prasidėjo balsavimas.

Tai teip bent koki kyla sumiszimai toj szalyj, kur pirm meilė ir sutikimas zydejo. O bus jų daugiau!

Pilipiniai.

Isz Washingtono į Manilą likosi nusiūstas prisakas, idant majorui Glenn

sudas isz naujo iszauktų procesą už jō barbarizmus laike paskutinių susireimimų su gyventojais ant salos Samar. Majoras Glenn turbut smertimi nubaudė kelis pasikelelių vadus, kurie amerikoniszka kariauną žadėję į tulas balas suguiti.

Karės ministeris Root jenerolui Davis prisakė, idant majorą Glenn aresztuotų ir suszauktų kareiviszką sudą.

Jis kartą jau buvo sudytu už vandenio pumpavimą, bet už tą barbarystę tik 500 dol. užmokėjo ir vieną mėnesį buvo nuo tarnystos atskirtas, o dabar jō laukia vėl ar ne didesnė bausmė.

Venezuela.

Anglija su Vokietija, kaip matyt isz paskutiniųjų telegramų, isztikrųjų Venezuelą prispyrė prie sienos ir nusiuntė ultimatum, reikaluoja už nukriaustus pavaldininkus 20 milionų dol. atlyginimo. Prezidentas Castro, aplaikęs ultimatum, pradėjo isz europieczyų juoktis ir jų reikalavimus į szalį atmetė. Po to nusidavimo Anglijos ir Vokietijos pasiuntiniai miestą Caracas apleido ir nusidavė ant savųjų kariszką laivų. Abiejų vieszpatyszčių jenerolai jau gavo paliepmus, idant kuoveikiausiai apsirinktų atsakanczias, dėl bombardiravimo miesto la Guayra, pozicijas, ką admirolai tuojaus viską iszpyldė. Bet Castro ant jų visų dalykų nė truputį nieko nepaiso ir gaminasi ant karės. Tvirtynes naujina ir isz la Guayra gyventojams prisakė pasitraukti.

Tavoriniai laivai į prieplauką negali įplaukti, nes bijosi, kad laike bombardiravimo ir jie negautų į kailį.

Kas akvyviausiu dalyku, kad prie Anglijos ir Vokietijos dar Italija prisideda ir tuli kariszki laivai teipgi į Venezuelės krasztus pasuko.

Paskutinės zinios pareina, juog admirolai gavo naujas instrukcijas ir iszrinkė pozicijas pasirengę laukia. Prezidentui Castro labai kritiszkas padėjimas, nes kaip pirm Suv. Valstijos trespėjo, teip dabar tyli.

Pirmas Didelis Metinis Baltus

Naujos Lietuviszkos Edvardsvilės Parapijos, atsisbu Utarninke, 30 dieną Gruodžio, Andriaus Butrimavicziaus salėj.

Prasidės 6 valandą vakare ir tiesz visą naktį.

Todel užkvecziam visus kuoskaitlingiausiaz susirinkti. Komitetas.

ISZ VISUR.

Londonas. Isz Peterburgo telegramai pranesza, juog laike paskutinių darbininkų susimisių m. Rostove ant upės Dono, likosi išsiųsta kariauna ir 20 darbininku ant vietos nuzudė. Sužeistųjų skaitliaus nemini.

Peterburgas. Susirėmė straikuojantieji darbininkai su kazokais. Keiliolika darbininkų likosi užmuzstų, o 30 sunkiai apkaltų. Po viskam 100 darbininkų likosi suaresztuoti.

Londonas. Del prisiartinanciosios sunkios žiemos daugybė gyventojų, visoj Anglijoj atjaučia didį vargą. Szimtais keliauja ant uždabčių in Indiją, o kiti į Prancuziją.

Tas pats apsiereiskia ir Vokietijoje.

Vienna. Ciesorius Wilhelmas Austrijos užrubežinių dalykų ministeriui, Golochovskiui, nusiuntė savo paveikslą, apdarytą puikiuose rėmuose, ant atminties pakajaus atnaujinimo.

Vienna. Isztremtas isz Maskolijos dabartinio caro dėdė, didkunigaikštis Povylas Aleksandrovicz, nuo ciesoriaus Wilhelmo gavo žinią, juog ir nuo urėdo szefo Brandenburģijos kirasirų tapo atstatytu.

Odesa. Maskoliskjoj dvasiszkjoj seminarijoj studentai pakėlė maizštą, 50 likosi suaresztuoti, o 300 isz seminarijos paleistų. Pagal „szvenciausiojo (?) sinodo“ prisaką, seminarija likosi ant neapribuoto laiko uždaryta.

Peterburgas. Metropolitas, kunigas Klopotovskis, ateinanciam mete žada aplankyti visas bažnycias, kokios tik Azijoje atsiranda.

New York. Tulas studentas 18 metų amžiaus, J. Baldwin, isz revolverio nusizudė. Paliktam posmertiniam laisze raszė, juog noredamas, kad motina ir sesuo ateityj geresnio buvio sulauktų, nes dabar ant jo kasztavosi, atima sau gyvastį.

Peterburgas. Didkunigaikštis Mikola Aleksandrovicz, caro brolis ir sosto ipėd nis, turjs dzioivą ir turbut jau nepasveiks. Turi vos dar 24 metus amžiaus. Kartais, jeigu jis numirtų, tad ipėdiniu

prisieitų likti caro dėdei, Vladimieriu.

Madridas. 8 diena Gruoذجio karalius Alfonsas pagarsino apie naujos ministerijos sutvėrimą. Tasai darbas likosi pavestas senorni Silvela, kuris viską turės atlikti.

Paskutiniai telegramai praneszė, juog naujas kabinetas likosi sutvertas.

Varszavas. Szv. Marijos Magdaleonos bažnycioj, Peterburge, J. E. Metropolitais, kun. Klopotovskis, su didele iszkilmybe paszventino du nauju altoriu. Ant tos szventės daugybė dvasiszkijos buvo. Pirm toji bažnycia buvo filijalizska, bet nuo 1 Sausio ateinanciojo meto bus parapijine.

Madridas, 5 Gruoذجio. Mieste Orense likosi arestuotas anarchistas Antonio Pulgar. Uzklaustas sodo, kas jis du vienas, apreiszkė, juog jis esąs šnariu tulos anarchistszkos draugystės, norin czios nuzudyti karalių Alfonsą XIII. Parodė ir durtuvą, kuriuom nedorą darbą norėjo atlikti.

Krasnojarskas (Maskolijoje). Kalėjimo muruose keturi kalininkai, už užmuzsimą dviejų kareivių likosi nubausti ant mirties pakorimu. Jų pravardės: Maslov, Korochov, Jepifanov ir Vyzvork. Laike pakorimo dalyvavo miesto, kariaunos, sodo ir policijos perstatytojai.

Rymas. Szv. Tėvas paskyrė komisiją, susidedancią isz kardinolų Cretoni, Cassetta, Respighi, Martinelli ir Vives Tuto, del panaikinimo, pagal popiezišką „breve“ protestoniszkyjū Ryme agitacijų, kurios tomis dienomis, su valdzios pagalba, prasiplatino.

Atminkit, Lietuviai!

Praneszam visiems tautieciams, kurie žada vaziuoti į Lietuvą, idant czia, Amerikoj, mainant pinigus, geriau apsižiurėtų, nes nekuriuos maskoliszkos szimtrublinės nuo 13 Sausio busenciojo meto sustoja kursuoti. Mės nuo tulų ypatų dasizinojūm, juog mažesnieji agentai tų szimtrublinių daug turi ir, vaziuojant žmonėms į Lietuvą, jas sukemsza. Kas nori palikti neapgautu, tegul gerai apsižiuri.

ISZ AMERIKOS.

Priep্লাukos padidintimas.

New York. Prie praplatinimo New Yorko priep্লাukos darbai jau prasidėjo. Sakė juog didžiausia visoj pasaulej. Iki sziam laikui didesniejai garlaiviai prie salos Manhattan negalėjo priplaukti, bet sustodavo ant upės Hudson prie Hoboken. Laike priep্লাukos darbo, visa komunikacija paliks perkelta į vakarinę priep্লাukos krasztą. Padinimas kasztuos 20 milijonų dol. Dabar jau dirba 4,000 darbininkų; vieni dienomis, o kiti naktimis. Darbas trauksis neilgiau, kaip vieną metą.

Mažiausias valkas.

New York. I lignonbutį Believeue, New Yorke, tulas darbininkas popieros krepszyj, iszklotame vata, atnesze savo vaiką. Gydytojai apziurėję patvirtino, juog vaikas, norint mazas, bet sveikas. Galvą turėjo visztos kiauszinio didžio, pirsztukai storio lyg briezukai, o ilgumas juo viso — keturioliką sykių sudėjus didžiojo rankos pirsztų platumą. Tasai vaikiukas po apziurėjimui likosi nunesztas į lignonbutį Graduate ir atiduotas po ypatiszka globa, bet už kelių dienų pasimirė.

Isz kasyklų.

Scranton, Pa. Arbitracijos komisija 4 dieną szio mėnesio savo darbą pradėjo isztikrujū. Pirmsėdis Gray keliais žodžiais prakalbėjo į komisiją, melzdamas, idant tą darbą tuojaus pradėtų ir sąziniszka apsvarstytų, ir pagaliaus teisingą nusprendimą iszduotų. Pirmais tame dalyke liudytojais buvo: prezidentas Mitchellis, du fotografu, viens senas angliakasy, vengras ir viena moteriszke, moterė angliakasio vokiecio. Mitchellio iszklausymas buvo tiumpu, nes jis tik pasakė darbininkų reikalavimus, sulyg procento ir valandų darbo. Fotografai perstatė apie 50 angliakasių gyvenimų fotografijų. Paskui moteriszke iszpasakojo liudną darbininkų padėjimą ir kompanų ant jų nemieliazirdingumą. Antgalo angliakasy Mike Middlick, iszpažino, juog jis kaipo gana praktiszkas anglių darbininkas, dirbdamas cielą metą, uždibro vos 250 dol., kurių jam neužtenka nė vargingiausiam pragyvenimui.

Liudytojų tyrinėjimai kas diena vis dar atsibuna. Visi liudytojai kompanus skandina. R. katalikiszkas kunigas

Curran pripažino teipgi, juog darbininkų liudnas padėjimas.

Nepasiseke.

(Paveikslėlis.)

Saulele, vos tik po užtekėjimui, savo gelsvais spinduliais augstesnius Brooklyną murus badė, džiovinama nuo nakties aprasojusias sienas. Ant mėlinojo dangaus nė vieno debesėlio nebuvo matyti, kas nurodė, busencija labai giedrą dieną. Nuo mažo vėjelio pusteļėjimo medžių lapeliai drėbėjo, viens antrą užgaudami į zonus. Subuduo ir rainiai ir, po isz pakampių iszlinde, slankiojo po namų stogus. Jie be kantrybės sznaravo ant keletos susirinkusių medelijų žvirblių. Miesto gatvėmis labai retai tuo laiku kas vaiksziiodavo, jei tik vieni straiškuojantieji kriaucziai ant kampų sustoę kalbėjosi. Jie turbūt manė netrukus baigiantyjį straiką, kad linksmai juokavo. Tankiaus vaziauo, tai su ledais, tai miesto darbininkai su suszluotomis nuo gatvių szsazlavomis, arba krautuvių darbininkai su parduotais daiktaiis. Visame mieste tuokart ramumas vieszpatavo, nes vaikai mokslainėse mokinosi, o darbininkai visi dirbtuvėse dirbo.

Tula gatve tuom tarpu slinko pamaži du vyru. Abudu juodai apsiirengusiu ir su kunigiszkomis apykalėmis. Kas do vienu juodu buvo, isztikro praecinanziam žmogeliui reikejo stebėtis, nes paziurejus į juodviejų veidus galima buvo pažinti, juog nė kunigu, nė zokoininku jiedu nebuvo, tik neatbutinai latru. Ejo ir kalbėjosi.

— Isztikro czia lietuvių daugybė. Asz misliju mėš ką nors tarpe jų isisuke nuveiksım, — prabilo jaunesnysis.

— Ne beto! — dadurė antrasis. — Tau sziandien reikės jiems gerai įkalti į galvas; tegul sau paskui žinosi. Sergekis tik apie Dievą ką nors blogo pasakyti, buk tikru kunigu.

— Apie tuos dalykus man nereik jau daug pasakoti, asz žinau ir pats jau, kaip reik su tokiais apsieiti; tik viena mano nelaimė, juog mano kalbėsis niekam nederentis, o kitaip asz su jeis pradėziau. Jug žinai, misti reikia, kasyklose dar vis straikai.

— Su tuom ir asz prapuolęs. Bet kada-gi mudu šurasiva tuos savo draugus, kurie prisizadėjo mus laukti, neva sakė, pasitiksım.

— Tuojaus, tuojaus. Priėjus sztai kampą, pasuksiva po deszinei, paskui truputį po kairei ir stacziai į juos nuvyksiva. Jau asz kartą czia buvau buvęs, bet visi rodos raguoti. Mislijau, juog jau kailį nesveiką tempisų į Baltimorę. Tę žmogus tiek laiko pragyvenęs, vis ramesnę vietą tarpe nekurių savjų atrandi.

— Tas teisybe.

— Žinoma, juog czia Amerikas.

Teip besisznekuczizuodamu praslinko iki gatvės kampui, nuo kurio privalėjo pasukti į deszinę pusę. Bet praėję kampą, susitinka draugą Antaną, prie kurio jiedu keliavo.

— Aa, sveiks, druts, Antanėli!

— O jus, kunigėlei, kaip laikotes; jau asz antru kartu eju jusų pasitiktų, bet dabar kaip sykis spėjau. Eikim, kunigėlei, nors truputį pasikalbėsım.

— O mudu to ir noriva — prabilo jaunesnysis.

Szie trjs draugai nusidavė į namus Antano. Antanas, žmogus nevedęs, turėjo sau atskirių kambarį. Kambario sienos buvo iszkabintos tik tais pacziais juo draugais „kunigėliais“, daktarais ir philozophais, su kuriais jis nuo nekurio laiko draugavo. Nors pats buvo visai nemokintu, nes nė raszyti nė skaityti nemokėjo, vienok „mėszlinėmis“ knygomis visas ju stalelis buvo užkrautas. Tę buvo „melai“, „spėka ir medega“, „gyvenimai szventjų“ pagal naujausiąją metodą, o ant pat virszaus riogsojo „Kokia yra mirtis“. Pagalios keli numeriai „sesuczų“ su svarbesniais szvento tikėjimo koliojimais, ir kiti po piergaliai.

Atėję draugai pirmiausiai pasirupino prakaituotus savo veidus nusiszluostyti, o potom pradėjo kalbėtis.

— Ar žinai ką, Antanėl, tu man

raszai, juog czia butų galima ant bažnyczios labo pažvejoti?

— O teip, visada; asz jumdvieim nurodysiu, kur pirmiausiai reik eiti. Reikia sergėtis, nes czia lietuviai smarkiausiai kas yra. Visi, apart mūsų kelių, už tikėjimą galvas gulto. Žinoma eidami, sakykit ne kitaip, kaip tik renkate aukas ant Rymo-katalikiszkos bažnyczios.

— Szitą biznį mudu jau zinova.

— O kaip ten einasi isz kur pribuvot? — užklausė Antanas.

— Ot, butų viskas gerai, tik... tik pinigų truksta. Rodos asz jau gana galėcziau buti kunigu, bet kad už ryminų žmogus nė pasisukti niekur negali. Visi lyginai ant sznes spiaudo. Sztai Baltimorėje prisikalbinom kelis, bet kad ir tie pradeda abejoti. Waterburj užtikau porą kvailių, na ir „miszias“ jiems atlaikiau.

Tokius niekus bekalbedami, visi trjs draugai pasisznapsavo ir iszėjo medzioti. Antanas jiemdvieim nurodė pirmiausiai So. Brooklyną, į kur jiedu ir nusidavė.

— Tylėk, Marytė, neverk, tėtė tuojaus ant pietų surgyš, — teip kalbėjo jauna ir patogi moteriszkelė, glostydama dviejų metų savo dukrelę, Marytę.

— Tuom tarpu subeldė kas į duris.

— Meldžiam — prabilo moteriszkelė.

— Tegul bus pagarbintas, — prkalbėjo duryse do jaunu vyru. — Ar, matuszėle, nepaaukautumete ant naujai statomos bažnyczios? Vos neseniai pribuvom isz Lietuvos ir noretumem suverti parapiją, czia pat netoli nuo Brooklyn, bet nera isz ko. Dievas jums laimjs, nepasigailėkit dolierėlio!

Moteriszkelė, pamacziusi kunigiszakai apsirėdusiu, isztikro pamisljo, juog tas gal but ir teisybe. Vienok pati sau nesitikėdama užklause:

— O ar seniai jėgamastėliai isz Lietuvos, mažam dar ir pažįstamu?

— Bus pora mėnesių.

— Czia labai sunku be kalbos — tarė moteriszkelė.

— O ką darysi, dėl Dievo garbės visai turi buti gerai.

— O teip, teip — paantrino antrasis.

Moteriszkelė pasitraukus į kitą kambarį, sustojo prie szėpos ir misljo, ar duoti nors kiek, ar ne, bet apsisukusi priėjo prie juodviejų ir tare:

— Jau baigiasi dvylikta, tuojaus mano žmogus pargryš, tad pasikalbėsite.

— O, Matuszėle, mudu sziandien dar ilgą galą turim apėiti.

— Baigiant tuos žodžius, sztai ir vyras isz darbo.

Daugiau kaip 30 metas iszmegintasi Dr. RICHTERO wisam svielit žinomas

"ANKER" (Onkarinis) PAIN EXPELLER.

yra geriausias gydulo nuo

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudejimo ir tt.

Ir wisokiu Rheumatizsku skaudejimu.

us 25c. Ir 50c. pas wisus aptekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

— Tai čia svečių esama — tarė žengdamas į stubą.

— Teip, tėvuk, renkam ant bažnyčios, bus Dievui didesnė garbė.

Vyras tuojaus pažino, kas jiedu do pauksčiu, todėl tuojaus užklausė:

— O iš kur tamstos?

— Ne nuo tolo....

— Teip, ant bažnyčios, — kalbėjo vyras, traukdamas nuo savęs surukusį nuo darbo balakoną. — Sakot ant bažnyčios.... Rožė, duok man raudonkotį ir eik čia prie durų!

Ant tų žodžių „godotini kunigėliai“ paszoko ir svėrėsi už durų, bet vyras nahaiką pasistvėręs tik vienam per pakausį spėjo užgerti.

— Ar tai jus, valkatos, biaurybes, žmones apgaudinėsit. Oo, asz jus seniai pažįstu. Jums tik nesutikimai ir bedievytės rupi! Na, bucziau asz jums dviem paaukavęs, laimė, ką iszdumėt!

— Asz senai teip mislijau, juog tas bus. Ar reikėjo mudviem į čia vykti? Dabar nors kur nori dinkie. Tegul jie pasikaria! Kad kiek bucziau be ausies palikęs.

— Nieko nėra, — tarė antrasis — atsizadėkim jau szito Brooklyno, geriaus traukim pas savuosius.

Kas isz Brooklyniečių tame paveikslėlyje nemato tų dviejų judosčių, kurie norėjo aukas ant bažnyčios rinkti? Norėjo pasipelnyti, bet nepasisekė. Garbė buk Brooklyno lietuviams už jų narsybę su tokiais vagiais ir apgavikais, kurie Dievą ir tikėjimą po kojoms meta! Tegul sau kiti tiki, kad idant kunigu buti užtenka kunigiszka apikaklę užsidėti, jus-gi apgaudineti nesiduokit. Teip visada, Brooklyniečiai, elgkitės, o busit laimingais. X.

Susivien. L. R. K. reikaluose.

Susirinkimas

39 kuopos Susiv. L. R. K. Amerikoje, Mahanoy Plane, Pa., atsisbus 28 dieną Gruodžio (December) szio meto, Nedėlioį, 3 val. po pietų, pas p. M. Baliuną, ant kurio visus sąnarius neatbutinai užpraszom pributi. Norintieji prisiraszyti teipogi yra užkviečiami.

K o m i t e t a s.

Pirmas didelis metinis Balius 7 tos kuopos Susivien. Liet. R. K. Am. Pittstone, Pa., kuris atsisbus 31 dieną

Gruodžio (December) 1902 metuose, ant Armory salės.

Ant to puikaus ir gražaus pasilinksmavimo, kuris trauksis net iki 1903 Naujojo meto, visus lietuvius ir lietuviskas, kaip vietinius, teipo ir isz apie linkės, užkviečia kuoskaitlingiausiai susirinkti K o m i t e t a s.

Ineiga vyrams — 25c., Moterims ir merginoms d y k a i. Prasišės 7 val. vakare.

Naujas Katalogas!

Brangus Tautiečiai! Per ilgus metus tėmyjai ir stengiausie patyrti, ko čia da mums truksta? Ir sztai ką patėmyjai: kad truksta visiszko katalogo. Tat atjauzdamas tą reikalą, pasiryžau savo Tautiecius juomi apdovanoti, o ypatingai priesz Kalėdas, nes gal ne vienias norėtų ką nors kam „prezentą“ nupirkti, bet kaip iszrinkti? Tai-gi szziame reikale iszleidau tokį dideli Katalogą, kokio dar lietuviszkam liezuvije nebuvo ir nesiranda. Tame kataloge viskas rasite, kas ką norėsite, t. y.: visokių knygy, abrozų ir abrozėlių, ražančių, szkaplierių, visokių dziegorelių ir lenciugėlių, ziedų, spilkų ir tt. Teipgi viską muzikaliszky instrumentų, kokių tik kas norėtų. Toliaus karabinų, revolverių; teip-gi dėl raszymo gramotoms popierų su puikiomis pavinszavonėmis ir dailiomis kvietkomis. Teip-gi dėl drukavojimo gramotoms maszinukų brangių ir pigių, t. y. nuo \$40.00 iki \$3.50; teip gi albumų dėl photographijų idėjimo, elektriszky diržų ir tt. tt.

Tai-gi kas tame kataloge yra apraszta, tas viskas randasi mano krautuvelyje ir jeigu kas ką norėtų isz auszszciau minėtų daiktų gauti, teatsiszzaukia, o aplaikis tą milžiniszka katalogą už dyką, tik reik prisijusti 5 centus markėms tai yra paczto kasztus. Ir kada kas isz katalogo kojį daiktą iszsirinkęs pas mane nusipirks, tas manęs niekadous neiks, nes viską aplaikis kuoteisingiausiai.

Su reikalavimais szaukitės po tokiu adresu:

J. Matutis,
112 Grand Str.,
Brooklyn, N. Y.

Pajieszkojimai.

Pajieszkau savo moters Rožės Žeimienės, kuri 16 diena Lapkriczio sz. m. apleido savo vyrą ir su kitu nežinia kur

iszvažiavo. Tasai vyras, su kuriuom ji iszvažiavo, yra balto veido, bet truputį spoguotu, 5½ pėdų augszcio, 20 metų amžiaus, be usų ir truputį kuprotas. Kalba tik lietuviszka. Jo pravardė Adomas Žeimis, o kaip kada permaino į Martin Bieliauskas. Moteriszke-gi juodbruvė, plauky juodų, ant deszinio skruosto apgamas, vieno apatinio danties neturi, 25 metų senumo, vidutinio ugio, o kalba lenkiszka ir lietuviszka. Kas kur juodu užtėmytų, meldziu praneszti, o gaus atlyginimą.

Antanas Žeimis
Sunderland, Mass.

Pajieszkau Kazio Kundoko, Juozaus Abromavicziaus, kurie pirm gyveno Pittstone ir Juozas Kruszinsko, paeinanzis isz Suvalkų gubernijos, Starapolės pavieto, Veiverių gmino, Garliavos parapijos, Girnikų kaimo. Jis pirmiau gyvenonė Hardwick'e. Kas apie juos manalonėtų praneszti, bucziau labai dėkingu. Antraszas:

Joseph Evanovsky
540 So. 7 Str. Reading, Pa.

SERGANTUJAME PILNA ISZGYDYMA.

Gvaranuluojame pilna iszgydyma.

Pasiekmingiausiai gydyti visozius puzleptas ir pavirziosius ligas, kaip antal ligas, azidius, pliszcius, inkstus, pilvo, galvos akandejimus, silpnas azmusis, dzvasiszka ausijimas, lytiszka silpnybe, szelvama, sutalima, vezį, blykzias, gaus moteris, kranyzinas ir tt., nervu ligas, podagra, reumatizma dzuonimas, paralyzia ir tt. Praszalini gamba, gydas gimdymo ligas, visokios sutalimais etc. Nerviszkas ligas gydas su pagalba geriausiu elektriszku prietaisais.

Lytiszka dalis ligas

iszgydas per keletą dienu. kraujo netuozijimas, odo ligas, senens begima, zandais perkijs ir burnos, nosy, akys ir amare, netekimas vyriskumo, lyzciu nusilpnelimas ir tt. gydas kuopasiekmingiausiai ir **svaenliuozu pilna iszgydyma.** **Chro-niczko ligos yra mano specializacija.** Gydozetas senovoto. Nuo dugnus iszgeraminavimas ligoniu ir jo iszgydymas — tai yra mano prideryste.

DR. LANDE

Sapitolnis specialistas.

134 E. 24-ia ul., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaru, Nedelioms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Negalingi azabaszka atsilankyti, gali praszyti laiszka; butinai reikalaujame ispostuoti laiszka lieto.

Sveiku visokiose kalbose. Turis sveikita Lebanon Bellevue Post Graduate University Hospital. Direktorius Mediciniszko Institutio.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ — The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —
222 Roebling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS.

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažurtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 480 WILLIAMSBURG.

Nuo Redystes.

Baigiantis sziems metams, „Zvaigzdes“ Redystė meldžia visų tų skaitytojų, kurie dar nuo seniaus už prenumeratą pasilikę kaltais, idant teiktųsi užsimokėti ir ant ateinančių metų prenumeratą atnaujinti. Kiekvienas iš prenumeratorių ant Naujų Metų apturės

puiku Kalendoriu

„Zvaigzdes“ išleista.

Atminkit, skaitytojai, ir tai, juog „Zvaigzde“ yra vienatiniu katalikiskaitautiszkui laikrasztui Ameriko, kuri be pertrukio su įvairiais prieszais už svv. tikėjimą kovoja ir be perstojimo savo pareigas visados turės atlikti. Todėl nepamirskit užsirasztyti! Redystė.

Lietuviai, szelpkite lietuviszkus biznieriui!

SHENANDOAH, PA.

Damininko Brazinsko

Drapanu sztore

galite gauti visokiu drabuziu: vyrams, moterims ir vaikams. — Dabar parsigabenau daug naujų žieminiu apsvilkimu.

Shenandoah, Pa., 37 Centre str. 37.

Korespondencijos.

New Philadelphia, Pa. Lapkriczio 27 dieną turėjome New Philadelphijoje, Pa., didelę iszkilmę: buvo paszventimas mūsų lietuviszkos bažnyczios. Paszventinimo apeigas atliko Jo Mylista vyskupas Prendergast iš Philadelphijos, Pa., prie asistencijos szių svetimų kunigu: J. Kaulakio, Philadelphia, Pa.; V. Dargio, Minersville, Pa.; V. Matulaiczio, Newark, N. J.; A. Miluko, Shenandoah, Pa.; S. Olesinskio, Philadelphia, Pa.; W. Heinen, Mauch-Chaunk, Pa. ir vietinių kunigų: B. Dever, airių klebono ir mūsų godotino klebono A. Kaminsko.

Jo Mylista vyskupas atvažiavo trukiui apie 10 valandą iš ryto. Ant stacijos jo pasitikti iszėjo vietinės draugystės: Saldžiausios Szirdies V. Jezaus, Szvento Stanislavo Kostkos, Szvento Kazimieriaus, Szvento Vaclavo ir Szvento Juozupo (lenkiszka). Labai puikiai iszrodė szvento Kazimieriaus kareiviszka draugystė, kurios sąnarių apredalai labai visiems patiko.

Kun. Vyskupas tiesiog nuo stacijos nuvyko į bažnyczią ir, apsirėdęs pontifikaliskzakai, ją paszventino. Paszventinęs bažnyczią, vyskupas sėdosi ant sosto, tam tyczia pritaisyto, o kunigas Olesinski iszėjo su suma. Po Evangelijai pasakė pamokslą kun. Kaulakis, o po sumai trumpai, bet szirdingai prakalbėjo pats vyskupas Prendergast. Savo prakalboje pagyrė New Philadelphijos lietuvis už jų karsztą tikėjimą, kuris apsirėdė duosnume aukų ant teip gražios bažnyczios, ir kun. Kaminską, mūsų kleboną, iszaugsztino už jo uolumą ir rupestingumą statyme Dievo namų. Iszgyręs mūsų bažnyczios stilių ir parapijonis, užsiminė teipgi ir apie neseniai atliktą paszventinimą lietuviszkos bažnyczios Philadelphijoje, Pa., ant Richmondo ulyczios. Ir tenai, sako, lietuvių parodė savo didį tikėjimą, kada teip skaitlingai pribuvę ant paszventinimo savo bažnyczios, protestonus nustebino, suklaupdami per pakylėjimą laike svv. Miszių ant ulyczios atidavimui garbės Jezu Szvencziausiam Sakramente. Kunigas Vyskupas, kalbėdamas apie lietuvių tvirtumą tikėjime, turėjo tiesą. Nors Amerikos lietuvis per tiek metų tikėjime szaldė ir szaldo toki, kaip: dr. Szliupas, M. Andžilaitis, Mikolainis, Keksztas, ir kiti žiems panaszus, tai vie-

nok jie neatsiekė savo siekio. I bedievystę patraukė tik mažą, sulyginant, Amerikos lietuvių dalelę, o visi kiti stvoja tvirtai už savo katalikiską tikėjimą. Pas mus gi, New Philadelphijoje, sakycziau, lietuviui yra katalikiskeskni, negu kitur, nes viena: bedievyštės vilnis niekadoms neatplaukė į mūsų krasztą ir nė ant valandėlės nesuerzino žmonių sąžines, o antra — turime už kleboną kunigą A. Kaminską, kuris yra vienu isz geriausių lietuviszkų dvasiszku vadovų. Todėl kunigui A. Kaminskui už jo uolumą aprupinime mūsų dvasiszku reikalų ir pasizventinimą pastatydinime teip gražios bažnyczios priguli nuo mūsų, New Philadelphicziių, szirdingas acziui!

A. K-is.

Isz Lietuvos.

A. A. Jo Mylista Seinų Vyskupas, Antanas Baranauckas, 26 d. Lapkriczio staiga mirė. Vyskupija pasiliko naszlaite: gaila, gaila avelems ganytojopiems, katalikams uolum apginėjo, lietuviams mokinto tėvynainio. Jo darbai kažpo vyskupo ir raszėjo bus apgarsinti laikraszčiuose, ausz tiktai pirmą liudną žinią duodu jums apie jo mirtį, kad jo duszia pavestumete mielaszirdystei Dievo maldose savo, bet negaliu apieisti nepaminėjęs paskutinio jo triuso.

Antri metai, kaip karsztai pradėjo versti rasztą szventą lietuviszkai, kelias valandas kasdien tam darbui paszvedavo, nors visuo neiszvertė, bet, kaip numanau, įpusėjo.

Be jokio atilsio vis buvo užsiėmęs rasztu szventu. Pats jau suprato, kad per vėlai užsiėmė tą veikalą nuveikti. Kodėl, sakydavo, asz budamas jaunėsniu, stipresniu, tuomi neužiėmiau, juk butų lietuviui jau dabar turėję rasztą szventą, — ir lyg prijauzdamas savo mirtį, užbaigdavo: dabar Dievas žino, ar įveiksiu, ar ne.

Nežinia, kokia priezastis buvo mirties, bet galima spręsti, kad nuolatinis sėdėjimas prie stalelio, be jokio atilsio, be atvangos, be judėjimo, priartino mirtį. Yra viltis, kad Jo Mylistos paskutinis veikalas pateks rankosna bukų vyrų, kurie pradėtą darbą toliau varys, kol viso rasztos szvento neiszvers lietuviszkai. Dieve, suteik jiems a. a. mirusiojo kantrybę, uolumą ir mokslą.

S u s i s.

Indiečių audimai.

Nuo kelių tukstancijų metų Rytinės Indijos visai pasaulei suteikia, ir dar turbūt ilgai suteiks, brangiausias ir gražiausias šilkinis audimas, sidabru ir auksu išsiutus. Ulisas, Trojos Alena, karalius Saliamonas, karalienė Estera ir Erodas — dengėsi brangiais rubais indiečių padirbtais. Bet netik jų audimai nuo amžių savo gražumu pagarsėjo, bet ir mada sykiu su viskuo skaitosi. Neišzeinanti nekuomet iš mados sukni „princesse“ atsiekia pradžią laikų Babilonijos ir Ninivės; kaip nuo amžių, taip ir šiandien, moterė indizko maharadžos tomis pacios mados sukniomis dėvi.

Tula ponja Werteg, kuri neperseina rytinius krasztus buvo aplankiusi, aprašo savo buvį m. Agra, senoj indizko mongolų rezidencijoje:

„Buvau nudžiugus jų rumų gražumu. Miestas Agra tur gatves visizskai siaurutes, kurių szalimis augszciausimurai riogso. Augszti namai nekuomet nedaleidžia į krautuves czysto oro ir saulės szviesos. Tę prekėjai labai meilūs, bet praicinanzius, ypacz europiecius, beveik po prievarta į savo krautuves traukia. Tokiu budu ir man vienoj Johri krautuvėj prisiejo buti, bet visi jų tavorai man nepatiko. Tuokart pardavėjas parodė man slaptingas duris į sklepą pagalios isz tę trepus ant virsztinių krautuvės grindų. Jaunikaitis puikiai apsirėdęs adarė man duris, ant kurių užtėmyjau parasą: „Geneshi Lall and Son.“ Pardavėjas, paaiskinęs man, juog tę dėl svetimųjų svečių turis „all very cheap“, nuvedė mane ant virszaus.

— Kuom galiu tarnauti? — užklausė baltai apsitaisęs indietis. — Turim labai pasaulėj retus daiktus: kleinotus, karunkėles ir įvairius audimus.

Pardavėjas tuomi nelabai nusiminęs, ką asz ant jo klausimo nieko neatsakiau, pradėjo įvairius brangius daiktus iszvytioti ir man rodyti. Nuželgęs, juog mažai tas viskas patinka, nusivedė mane į antį krautuvės dalį, kame iszvydau brangias kapas, gražiausias skuomdangtis ir auksinius audimus. Jis pamatė, juog asz tomis brangenybėmis dyviausai, linksmesniu paliko. Pradėjau kalbėti, o jis ržosi naujas skrynias adarinėti. Parodė man ziedus, brilliantais iszodytus, kitus su rubiniais, perlais ir kitais brangiais akmenimis. Brangiausias kas

tę buvo — auksinė saurė, kadaisiai prigulinti didžiamjam mongolui Jehangirui.

— Tuos daiktus retai kam parduodu — tarė savininkas, — mano specializku pardavimu — auksiniai iszsiuvinėjimai. Tamstai parodysiu tulį siuvinį, kurs netrukus bus pabaigtu; nuo szeszčių mėnesių tą darbą dirbam; toks darbas retai mūsų dirbtuvėj esti.

Nulipom žemyn, kame keliuose kambaruose jauni indiečiai, iszsitepę ant medinių rėmų auksu siuvinėjo. Nukabinęs nuo vienu rėmu uždangalą, pamaciau ant balto szilko iszsiutas auksines kvietkas. Ten buvo girliandos su bumborais ir lapais. Visos kvietkos stebėtinios buvo.

— Tas, ką tamsta matai — tarė pardavėjas, — yra vainikavimui sukni. Tai bus mūsų vice-karalienė.

— O kiek tokia sukni kasztuotų? — Szito dar esiu neapskaitęs. Sidabriniai siulai, kuriuos tamsta cziamatai, dirbami isz rupijų (pinigai) ir isz vienos rupijos 800 metrų siulo padarom. Už kelių dienų tajį aprėdalą siųsiu į Kalkutą.

Kas-gi tikėtų, juog tokiam niekiskame turguj ir tokiuose namuose toki brangus daiktai atsirastų? Vainikavimo svecziams, pamaczius karalienę tokiuose brangiuose aprėdaluose, nė ant mislių neateis, juog tasai puikus darbas surukusiuose indiecio namuose buvo atliktas Beveik visos karalienės ir pasaulėj augszciausios moterės nuo indiečių viską perka. Prekės nelabai ir-gi augsztos. Sukni už 1,000 svar. sterl., t. y. už 5,000 dol., visizskai gera.

Iszsiuvinėjimais paprastai užsiimdinėja vieni vyrai; mokslas tokio darbo visada nuo tėvo pereina ant sunaus. Szilkiniai iszdirbimai ir iszsiuvinėjimai Indijoj prekystės pirmą vietą užima.

Jie prie iszdirbimo dabartinių jokių maszinų nepazįsta, apart senovizsko budu, todėl ne vienai karalienėi, davus dirbti, prisieina laukti naujos sukniometus, arba ir daugiau.

Atminimai.

Ar atsimeni mūsų pirmą susitikimą, kada tu ant kranto upelio tarpe žaliuojancziųjų berželių man pasirodei?... Asz viens tuokart nuliudęs vaiksztinėjau, užsimislinęs buvau, akimis nuolat žiurejau tik į žemę, o kad tu pro mane praszlinkai, asz kruptelejau, taip kaip angėlą bucziau iszvydęs. Nors gana

seni laikai, vienok asz atmenu viską gerai ir man pasirodo, kad tas viskas tik vakar turėjo atsitikti. Laimingų valandų mažai mės turim, todėl tie atminimai į mūsų atmintis giliai įsmenga. Tik suprasik, man pasirodo, juog ir dabar dar asz tas upelio viules matau, kurios susjudintos vėjo lankstė tę zydinczias ir buojanczias rozeles, o kas labiausiai, o užvislabiausiai, matau tavo meilingą nusiszypoįmą, kada asz tuokart susimaiszęs stovėjau.... Ar atmeni?... Ar atmeni tą dieną, kada mės susipažinom? Puikus tuokart rytas buvo. Po saulės spinduliais vanduo tik mainėsi, zolėje vabalėliai tik szukzdėjo.... Ir antgalo ant vėsingo takelio, kur tavęs laukiau, tu pasirodei! Buk pagirta, kad savo akelių nuo manęs neatkreipei, kad manęs neatmetei, kad nepalikai puikybeį!... Buk pagirta, kad mano meldimos iszsklausei!... Buk pagirta, kad pavelyjai kelis meilės žodžius isztarti!... O vakare, kada abudu grįžom, leizdamosi saulė mus sveikino. Toli kur, kokioj tal bažnyczioj, skambėjo varpas ant Aniuolas Dievo.... Iszkilmingai pasipuoszias gamta, rodos, mums ant szudiotuvių iszliejo savo dainas... Atmeni?...

Ar atmeni tas puikias mūsų sykiu praleistas dienas, tavo prizadus, mastimus apie ateitį, tų tukstanczių niekų, kas yra ciela laime mylincziųjų? antgalogi, kada iszsvaizvom į kaimą, ar atmeni tuos stebėtinai laimingus, sziltus vakarus?... Mės tik abu buvom.... Apilinkui tyla.... Nieko nereikalingo mums nebuvo.... Kan.baryj tik viens žiburys tavo veidą man szvietė.... O viskas tamsybėse pražudavo.... Viskas tuokart panazu buvo į mano gyvenimą, kurį tu tik viena galejai apszviesti ir laimę atneszti.... Tuokart it kudikis, nulenkęs ant tavo kratintės galvų, verkiau, bet ko asz tuokart verkiau?... Tu-gi savo rankelėmis gniaužei mano plaukus, tarydama: „Buk ramus!... Buk ramus!... Ir pargrįzdavom per didžią girią.... lankomis, kame szv. Jono vabalėliai tik narstė.... Atmeni?...

Atsimeni, juog antrytojaus, tuojaus apgavai mane, bet apgavai žveriszka, be szirdies, uždarydama man savo duris ant visados.... Mano gyvenimą iszsyk, kaip jauną medelį nusukai, turejau daug vargti ir kentėti?... Atsimeni, kaip nuo savęs mane stumei, bet toli nustumei, kaipo kokį popiergalį.... Sakyk, ar atmeni?...

... Teip, asz atmenu..., atmenu...

Padorus ukininkas.

(Pabaiga.)

— Matote patys, katalikai! amžina atilsį, kaimynas jusų nebuvo nė ponu, nė vaitu, nė viršininku, tačiau jis gyvą visi mylėjo, mirusio gailėtis ir palýdejojė ligi tos atilsio ir lygumo vietos. Dėlko tai? — dėlto, juog Adomas buvo teisingas, blaivus ir Viešpatį Dieva mylįs. Tikiu ir jūs norit, kad kiti lenktų, mylėtų ir už gerus skaitytų. Veikia tai galite pasiekti. O kaip? — šitai elgdamos teip, kaip elgės, amžina atilsį, numirelis. Negerkite, niekam nieko nenusukite, nebukite nedorais, namuose vaidų nekelkite, ubagus šelpkite, nepaleistuvaukite ir busite gerai. Mylės jūs Viešpats Dievas, mylėsiu aš klebonas, kaip geras avėlas savo, mylės ir kaimynai. Jei teip sveiki bebudami darysite, numirus toks pat burelis su šaromais paguldys jus toje šventoje vietoje. O dabar už dušią Adomo ir visų čia palaidotų sukalbėkime poterius. —

Tevėlį palaidojęs, Juzukas užmokėjo kunigams ir visiems, kuriems užmokėti, amžina atilsį, Adomas įsakė. Vienas palikęs reikalavo šeimyninkės ir ketino vesti moterį. Visos motinos, dukteris turinčios, norėjo, kad niekuo nepapeiktų mas, jaunas ir turtingas Juzapas būtų jų zentu. Viena kaimyne negaledama sulaukti jo piršlių, pati nusiuntė pas Juzapą žmogų, kad pirštų jos dukterį. Tas atėjęs tarė:

— Tamistai staiga reikia gaspandinė, neteškis, in k tinkama mergelė; jei nori, aš piršiu Barbora, Jurgio dukterį.

— Matai, tamsta — atsakė Juzapas, — pačią vesti didesnis yra daiktas, ne kaip karvę pirkti; reikia gerai tą pažinti, kuri keta būti drauge viso gyvenimo. —

Tam vos išėjus, įlindo kitas ir tarė:

— Juzapai, vesk dukterį Trumpiko, Onelę; ją vedęs gyvensi, nes yra darbininkė ir pilna mergelė.

— Nepažįstu jos — atsakė Juzapas, — rasi kuomet pamatysi. —

Neužilgo kažiuko dėjęs nuėjo pas Trumpiką ir pamatė tą Onelę kaltunotą ir biauřia, iš septyni griekai didieji. Tačiau nieko nepasakęs namon spudino. Nedelios dienas atėjus pakvietė Juzapą į soneigą Ignacių, nepažįstamas, tolimoje Paskinių sodoje gyvenęs. Nuvažiavęs atrado jo dukterį trumpą, diktą ir biauřia ilbą. Tos lygia dalia nė kalbinti nekalbino. Namon važiuojant vienas kaimynas pradėjo pirštį jam Elzė, Franciškaus dukterį, iš Kubilių sodos. Šis tarė:

— Kokia yra?

— Gera mergelė yra — atsakė kaimynas: — ją vedęs busi laimingas; bereikalok apskelbė ją žmonės už slinką ir niekam nederančią.

— Bet aš girdeėjau esant Elzelę mažos otenos, nemokant skaityti, vos poterius ritant.

— Bus gerai! — atsakė piršlys, — žmonės tik ją išdejo; teip yra lėti, juog ir per ausį gavusi nė rauktė nesuraukia.

Bet Juozapas ir tą nemėgo.

Ilgainiu pats pradėjo lankyti ukininką Tadeušą, kurs turėjo sveiką ir gražią dukterį, vardu Jonkė. Išgirdę apie tai žmonės, apkelė abudu kalbomis, pasakė Juzapas esant slinkiu, gebant ilgai miegoti, nemokant buto valdyti, kartais įgeriant ir t. t. Jonkė vadino pliuškė, nedora, įpratusia daug talavoti ir t. t. Juzapas, žinodamas, kad kiekvienam žmogui reikiant eiti per liežiūvių rykštes į kitą stovį, nepyko už tas apkalbas, bet juokėsi.

Pradėjo taisyti vestuves. Jonkė, pagal žemaičių papročio išsiuntė į Paupių sodą ukvaizdžius. Piršlys su tais sugrįžęs primelavo pilnas kertes. Pasakė Juzupo trobas esant dvaru stėgelėmis klotu, turint dvi skryni pinigų, migose radęs du šimtu purų javų, bandos aštuonias—dešimtis, arklių šešioliką ir t. t. Išėjus Erzvilgo bažnyčioje trejims užsakams, Juzapas su Jonke emė šliuba; jauniosis tėvelis pakėlė vestuves, tačiau be arielkos. Pasekėjai nuleido Jonkė į Paupių sodą — čia atrado ne dvarą, bet žmogaus gyvenimą, norėjo piršlį pakarti, bet tam iš nagų išslydus, pakorė šiaudų kulį.

Juzapas tikru ukininku tapęs, buvo paveikslu visiems sodiečiams: kas ryta gana anksti kėlės, patadino šeimynelė savo, kurią iš savo vaikus mylėjo, kėlusiai tuojaus liėpė poterius kalbėti ir nekuomet teip neskatino, kad negalėtų tru-

putelį pasimelsti. Kiekvienos subatos vakarą paskirstė, kurs šeimynynis turi eiti į bažnyčią, kurs palikti namų sergėti. Vieną šventą dieną namie buvusieji, antrai atėjus, turėjo keliauti į bažnyčią. Idant jo namuose neatsitiktų papiktinimų, jauno su jaunu nekuomet namien nepalikdavo.

Numanydamas piemenis vienus krumuose paliktus karštais ir ką piktą darant, patarė, kad visa soda pasamdytų augus kerdžius, kurs nevien galvijus ganytų, bet ir suvaldytų vaikus. Paklauskė jo sodiřiai ir nusamdė. Kad vaikai per kiaurus metus gandydami patys į gyvولیus nepavirstų, įsakė kerdžiai, idant kas šventą rytą iš daikto bent vieną vaiką leistų į bažnyčią. Šis ir leido pakarčiu.

Pats su savo motere Jonke kas mėnesį ejo spaviednės. Priveizejo teipo—gi, kad šeimyna tankiai spaviečotųsi. Į n a tės jauną šeimyną tarp savęs broliaujantis, tuojaus perserģėjo. neklusant pranešė klebonui. Neleido sėsti prie valgio te poteriu, po valgio teipo—gi visi turėjo kalbėti.

Rudens ir žiemos laike vakarais mergelems verpiant Jonkė teipo—gi verpdama giedojė, o paskui ją ir visa šeimyna. Apkyręjus begiedant Jonkė, Juzapas skaitė visiems girdint Viešpaties Jezaus gyvenimą, šventųjų gyvenimus, Pradžią ir kitas knygeles, kurių daug turėjo. Ryto metą sukilius vel Jonkė su šeimyn giedojė. Švintant pavirstai visi prgydo sakdami: „Sveika aušros žvaigždė šviesi“.

Juzapas nekuomet nesibarė su motere, pamatęs ją pykti metantis lipšnai prabilo iš beregint ją nutildė. Jonkė teipo—gi, pamačius vyrą apmaudingą, tylėjo, kaip žuvis prude, nekuomet jam atkakliai nė zodžio neatsakė. Teip abiem pusėm norint vienybėje buti, nekuomet ištiesus nesusibarė, nekuomet neatėjo ligin keršto.

Ukininkas teip geru budamas dėl pačios, maž nė toks buvo dėl šeimynos: jos tikrai nebarė, nė meldė arba raģino meldzamas. Pamatęs kažkuomet vaikiuką nedailiai bejuokaujantį, pavedė jį šalin ir tarė:

— Kažiuk, toki darbai yra grieku, maldžiu tavęs, nepiktink kity, nei—gi norėk užtraukti rustybės Viešpaties ant namelių mano. Aš niekam nesakysiu, tiktai nedaryk to daugiau. —

Išvydęs pateikaujant šeimyną sakydavo:

— Meldžiantįje vaikeliai, pasiskubinkime, Jonkė mums nė pietų neduos, mažai tenudirbsime. —

Tai pasakęs, pats ejo, plušėjo, o su juo ir visa šeimyna.

Metų gale užmokėjo kiekvienam algą; nors kurs per metus ir kenksmą kokį padarė, jei tiktai netyčiomis, šis už tą algos netraukė. Lygia dalia kuriam šeimynyškėiūs susirgus, pats jį kasdieną lankė, klausinėjo, benenori ko? O nors kelias nedelias būtų sirgęs, algos nė skatiko nenutraukė, dar sakė:

— Kuo kaltas šeimynyškštis. Viešpats jį su liga aplankė. —

Dėlto tai samdininkai spaudėsi į jo namus, priimti už laimingus save skaitė.

Vieną kartą pakliuvę tarnavo labai ilgai, nes Juzapas neapveizejo permainų. Tik girtuoklių kruočių ir pyptiukų rukančių nekuomet nesamdė. Dar gėbejo sakyti: „girtuoklis niekam nederą, kručas apvagia, pypinkinikas sudegina namus; nenoriu aš tokių.“

Po šliubo metams sukakus Jonkė pagimdė sveiką ir derlingą sunų. Pati dvejetą dienų pagulečius išģijo ir kėlės. Juzapas, apkricktydams jį Erzvilko bažnyčioje, pakėlė krikštynas. Nemata suėjo svečių, buvo ko valgyti, ko gerti ir kam raginti; bet arielkos nebuvo. Nevienas tačiau tos dvokėlės negedavo, tikt žydas didžiosios Erzvilko karčiamos rugojo, nes alų su midum Juzapas savo turėdamas, nuo žydo nekoko nepirko gėralo.

Žinote patys prekymetį be cigono, karčiamą be žydo, vestuves be šokimo ir soneigą žmonių be kunigo esant kaip viralą be druskos. Tai numanydamas Juzapas lyg laiku padirbo azuolo kryžių, pakvietė į krikštynas abudu Erzvilko kunigu. Pamatė atvažiuojančiu, visi svečiai išģėjo prie vartų sutikti; iš ratų išsėdus, nuvedė su žmonystomis į trobą, pasodino užstaleje stacione kerteje, kaip augščiausioje vietoje. *)

*) Šeimačiai staibmedžišias tebedudami tikėjo kėrties namų dievų gyvenant. Dėlto tai ir lig šiolert kėrties skaitoos už augčią vietą.

iš vienos ir antros pusės užsėdo senutės, tetutės, kumos, dėdienės, dieverė, brošės, uošvės ir kaituynės Juzupo. Tos už kita-kitos ragino kunigėliu, kad valgytų ir gertų. Teip bemyldomas išvaišino, išdirbo lig nenorint.

Paskiaus kelės kunigai, išėjo oran ir pašventė kieme pastatytą kryžių, kureme Juzupas išskrodė metus ir dieną užgimimo pirmutinio sunaus savo Juzės. Klebonas Andrejauskas, pabaigęs šventimus, šėip prabilo:

— Geri kaimynai, mylimi parapijonys, klausykite. Nuo įsikurimo savo Erzvilke mylėjau jus ir myliu, bet aiškiai išpažįstu, juog pirm keletos metų nenorėjau buvoti sueigose jusų. Dėlko tai? — Dėlto, juog tose nekartą atsitiko man regėti žmones girtus ir girdėti, jų nepriderantį tautyjimą. Perspėdamas tokius galejau gauti akibrokštą ir buvau priverstas širdies skausmu tyleti. Bet kodėl negaliu buvoti šiandien, kada visa mano parapija blaivi? Matote patys: susijęme pas gerą ukininką Juzupą, ar-gi nesotys esame? ar nelinksmi? ar nepartekę visoko? Tačiau nematome nė vieno nė girtu, nė pagaliaus apgircio, o tokių nėsant nėra nekocios talavonės, nėkokių papiktinimų. Džiaugiasi tai regėdama širdis mano, džiaugiasi vyskupas, džiaugiasi ir dangus. Džiaugiuos iš ju dviejų, Juzupai su Jonke, ir meldžiu Viešpaties, idant judu su naujai užgimusiu sunumi laikytų ypatingoje uždangoje savo. Dėlko tai? — juog atlikdamu krikštynas be arielkos geriausj duodate kitiems paveizdą. Sekite tą visi amžinai, o busite amžinai laimingi, ką duok Viešpatie, amen. —

Kunigėliu lig vakaro patrukusiu išvaziavo, o svečiai dar antrą dieną pas Juzupą perbuvo.

Atmindamas Juzupas įsakymą, amžiną atilsį, tėvelio savo, gražų galą kapų aptvėrė savo lentomis. Kaip dar prisidėjo kiti parapijonys, nevien aptvėrė kapus, bet ir vartelius padirbo.

Metuose 1862 rugpiučio mėnesyje atvaziuojanti iš Ošgirių į Erzvilką vyskupelį musų pas tuos kapus su visa bažnyčios iškilme priėmė. Išsėdęs, vos pamatė kapus aptvertus, prasidziugo. Jug, girdi, nuo pirmojo buvimo minėjės musų kapus nebuvus aptvertus. Paskiaus bažnyčioje už tai mums pasakė ačių, o rodydamas savo gerą, pats su nematomis ceremonijomis musų kapelius pašventė. Sulyg tos dienos musų kapai tapo vieta labai šventa, į kurią veža iš visos parapijos numirelius ir nenori laidoti sodų kapeliuose.

I turgus Juzupas įdėm reikiant tevažiavo. Nuvykęs į Raseinius ilgai netruko, pirkęs arba pardavęs ką reikiant neveluodamas visuomet blaivus namon grįžo. Jonkė su Juzuku r šeimyna jo laukė, parvažiuodamas vaikamas gebėjo parvežti riestainių, meduolį pačiai. Su tą vienukart kasmetą važiavo į atilaidus Viduklės, per šv. Oną į Batakius, rudenioį į Sidlavą.

Teip darantį Viešpats ypatingai laimino: juodu pragyveno juoba ne kaip amžiną atilsį jo tėvas. Įsigavo bandos daugiaus ne dvidešimti, arkliai gražius šešius. Pilnas miegas javų pripylė, kurie visuomet jam vyko. Sulaukė daug vaikų: kada vienas žmogus paklausė:

— Ar daug turi vaikų?

— Vienas tėra kukdikis, kurį moters žindo, bet vaikų jau antrą eilę apie pečių varau, nes yra jų devynetas. —

Tie visi sveiki dailiai augo. Du sunu leido į Raseinius mokyti rašto. Visų-vyresnįjį teip augino, kad paliktų savo vietoje ukininku. Antrąjį paskyrė į kunigus, bet kas žino, ar tas įvyks, nes vaikas dar jaunitelis, nieko tame dalyke neskako.

Paprastai metuose kartą atvaziuodamas pas Juzupą Tituvenų klioštoriaus arvinėdis, visuomet čia gavo botėtį aviną, po purą javų ir nakvynę šiltą. Ubagai Juzupo namus

už savo buvinę skaitė. Mažne visuomet te gali rasti ubagą: o dėlto, juog nė vienas atėjęs veikia neišeina — vieši po keletą dienų. Jonkė su mergelėmis juos aplopo, išplauna marškinius su autais, neturintiems duoda pati naujus; išeina vargšai paprastai laimindami tuos namus.

Klebonas, norėdamas paaugštinti Juzupą, išrinko jį į brostvininkus arba maršalkas Erzvilko bažnyčios. Tuo budamas, naują bažnyčią statant, nemažai padėjo klebonui pinigais ir darbininkais. Nei-gi veltui, nes parapijonys, ilgai zuvę kopyčioje, įsigavo gražią medžio bažnyčią. Negerai, kad nieks jiems nepatėrė išmuryti bažnyčią, turtinga parapija butų išgalėjusi tai padaryti. Neperseniai žmonės su vyresnybe pakėlė Juzupą į sodos galvas. Tuo budamas, kaip veizdįs sąžines neima paprekių, neklauso meldimų, nenori vaišių, nesididžiauja, o visuomet sprendžia pagal grynos teisybės. Turį gerą reikalą visuomet išgriežia, negerai — prakiša. Todėl žmones sukti, maklioriai, lupikai, pergalviai, norinti kitus neteisingai kropiti, paprastai gauna per nosį.

Kažikuomet ta negera sėkla, įtūzusi, pradėjo ant Juzupo rugoti ir steigė išmesti jį iš vyresnybės. Šis tai pajutęs, subatoje vyrams susirinkus tarė;

— Ar žinote ką, kaimynai? aš neteisybių daryti negaliu, nes nenoriu atsakymo prieš Viešpatį Dievą ir prieš vyresnybę; kad jums įtikti nesugebu, išsirinkite sau kitą, pats melsiu ybės, vyresn kad mane atleisų. —

Kaipo-gi tarpininkui atvažiavus ir meldė, vienok tas ne atleido. Teip dorybė visur už didžią skaitoma!

Čia jau aiškiai matome, juog tas Juzupas, sodoje gyven-damas, nebudamas nė ponu, nė augštu viršininku, tačiau tapo tikrai laimingu. O dėlko tai? — Dėlto, juog visuose dalykuose elges pagal grynos sąžinės. Todėl ir tu, skaitytojau, jei nori buti nuo Viešpaties palaimintu, sek paveizdą jo, daryk teip, kaip jis darė.

Juokai.

- Ar tamsta esi muzikalizskas?
- Ne. Tiktai vieną sykį mano gyvenime grąjijau ant partapijono.
- Kaip tai vieną sykį?
- Teip yra: nebuvo staliuko, dėlto grąjijau kazioom ant partapijono.

- Pasakysiu tau naujieną. Vakar likau tėvu.
- Vinszavoju; ką turi? sunų?
- Ne.
- Tai dukterį.
- O iš kur tu žinai?

- Kur teip skubiniesi?
- Pas kriauczių.
- Ar jau moki?
- Koks tu juokingas! Kad mokėčiau, tai jis pas mane ateitų, o ne az pas jį.

Mažas vaikas rėkia visa gerkle, o motina klausinėjo:

- Ko tau truksta, ar nori valgyti?
- Ne!
- Gerti?
- Ne!
- Miegoti?
- Ne!
- Tai ko nori?
- Rekti! — atsakė vaikas.

Tevynės Sargas“ ir „Zinyczia“

Tuodu laikrasceziu yra gaunamu pas Rev. A. Karpas, 114 Theodore Str., Scranton, Pa.

„Tevynės Sargas“ kas tuoja ant metu 1 dolerj.

„Zinyczia“ visi isėjusiojie numeriai (1-5) gaunami už 60 centu.

Adresai Centraliszko komiteto Susilvenyjimo Lietuvių R. - Kat. Amerikoje.

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienius, 614 W. Mahanoy ave., Mahanoy City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalczinski, P. O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carroll str., Pittston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevicz, Shenandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudyryka, 46 P. O. B. Edwardsdale. 2) J. Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, Shenandoah, Pa.
6. Knygius: Rev. M. Szedvydis, Pittston, Pa.
7. Dvasiszkas vadovas: Rev. J. J. Kaulakis, 1031 S. 5th str., Philadelphia, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

- I. Miluzauskas, Forest City.
Stanislovas Poteliunas, Plymouth, Pa.
Povylas Gaizaukas, 24 7th Str., Mahanoy City, Pa.
L. K. Karalins, 701 W. Lombard str., Baltimore, Md.
M. Schermis, 113 North 5th Str., Brooklyn, N. Y.
Mikolas Miszkunas, 22 Hartford str., Newark, N. J.
J. Maczulaitis, 165 Ferry Str., Newark, N. J.
J. Rabikauckas, 97 So. 3rd str., Brooklyn, N. Y.
A. Kozlevskis, 728 Shelly str., Pittsburg Pa.
J. Rikteraitis, 67 James str., Waterbury, Con.
S. P. Tananoviczia, 9322 Auburn ave. Chicago Ill.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o neturi pinigų, lai kreipesi prie mus. Mes kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokėjimu. Raszyk tuojaus ant sekancio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrzybėlės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didžiausiam pasi rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelnu.

Nieks negal mažesne preky už mus ant Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowskis

vienatinė katalikiszka

Agentura Laivakorcziu

dėl Brooklyno ir Long Island.
298 Bedford avenue

keturi blokai nuo Grand str. Ferro Brooklyn, N. Y.

Laivakortes geriausiu kompaniju už zemą preky, suneczia pinigus in Europą per randavą banką.

Visoki prisiuntimai daicina greitai ir teisingai.

Agentura garsingų gyduolių Dr. Petro Gomozo ir Alejaus.

S. JARMUŁOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau
BANKA

kuriuojate galite saugiai pasidėt i savo pinigus, teipogi iszmainau pinigus visu žemių.

AGENTURA visu laiviniu kompaniju ir geletinkelio ti kietu. Szipkortes į ir isz Europos.

Teipgi siuncziu pinigų į visas dalis miestu Enropos.

Banks Europeje,
Hamburge: S. Jarmułowki.
Luebeck: S. Jarmułowki & Co.

MACK, MILLER CANDLE CO.

GERIAUSI ISZDIRBEJAI

vaszkinu ir kitokiu
Žvakiau.

Žvakės iszdirbtos isz geriausio ir gražiausio vaszko. Labai gražiai iszrodo, yra iž kitu iszdirbeju žvakės suneknes ir pige-nes. Kurie guod. kunigai mus žvakes mėgino, visi yra tikrai užganėlinti. Adresuokite:

MACK, MILLER CANDLE CO.
Syracuse, N. Y.

Puikiausias lietuviszkas

Hotelis
Kaz. Radziewicziaus
121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, po deszine ranka, cinant į miesta.

Tai puikiausia ir szvariansia vieta dėl svetelių ir labai paranki dėl tų, kurie atkelauja į Shenandoah, Pa. Apart visokių arielkų ir alaus turi didelį zopostą pargubentų isz Europos visokių vynų, cigaru, o teipogi prilaike visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali gauti nakvynę ir prieteliszką rodą visame. Yra tai vienatine ir puikiausia vieta cielam Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siuncziu pingung į visas dalis svieto.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių sukniuos isz geriausio kaszmiro su puikum pamusalu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PŁOSZCZIALI \$16.00 ir dau-giaus. Kunigiszkos sukniuos \$12.00 ir augszczians. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszczian. Paltos extra \$20.00 augszczian.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.,

New York.

CHAS B. KLOSTER,
Successor to
ANTON KLOSTER,
Altar Builder, Sculptor & Carver,
DESIGNER AND BUILDER
— OF ALL KINDS OF —
Church Furniture in Wood, Marble, Stone, Metal etc.
Also, Ornamental Carving for Churches and Buildings.
No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.
— PLANS ON APPLICATION. —

ANTON KLOSTER,
ARCHITECT,
Churches & Schoolhouses especially.
No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.

Geriausią ir pigiausią vietą
del pirkimo
Siuvamų maszpinų
pas
Jurgi Matulevicziū.

Naujos maszinės nuo \$ 15.00 angstytn, teipogi kas nori apmaintyti, apmainau ir pataisau visokio gatungo maszinas ir visokius daiktus, kas prie maszinės yra reikalinga, prilaikan.

Teipogi iszmokiname siuti, katrie pas manę perka maszinę.

256 Grand str. Brooklyn, N. Y.

BENZIGER BROTHERS
36 38 Barclay st.
NEW YORK, N. Y.

Iszdirba
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specializškai darome
szilkinius ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiusinsime prabas ir tavoru prekes, teipogi ir didelę ilustravota katalogą prisiusime.
Raszkyk ant adreso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą nūmrodijimo kraujo, skurois isberima, spozgy skaudnliu, skaudanciazis gerkles, liezivio, burnos ir nosies, skausmingų užimimų kirkszinių ir kitų dalių. Romotas kojas, skausmą nužaroje, skausmą galvos, gelimą kaulų, skaudėjimą krutinė, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridus, sausgėlių, szilkius ligas, plaučių ligas, katarą, užsisaldymą, dūsnų, džiova, inkstų ir pusles uždegimus, striktūrą ir akmenį pusleje.

Mano metoda yra vis atina žinoma, kuri smarkiausias nerūvy ligas, slabnumą isz priezasties iszlytkimo jaunystėje, neužmigimo kanczija, pražūdyta energija, melancholia, svai gulį, drebėjimą, iszgzastį, nevaisingumą, pastovinczai isgydo.

Asz turiu viską, kas del gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą daziokias didžios praktikos. Nekurie daktari garsinasi specializstais didžio gabumo, ką tik galėdami gydyt papraszciziatias ligas.

Daugelis žmoniu ateina pas manę, idant juos grūntaunai iszbandyčiau ir savo pagirtiną metoda gydincziau, kurie piriaus gydesi pas daktarą, garsinancziosius gabiais daktariais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, dragysezčių, už dyką duodanczių receptų, diržų su elektrika ir apgavinczių patentavų gyduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seniausias ir geriausias, o užczėdyt laikio, pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą Smith. Gvarantuoju grūntauną, greitą ir pigų iszgydimą, Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50c.

SMITH & S
SENAS
pecijalista

Neužmirszkit adriso:

153 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka Banka.

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Szifkortes ant visų greicziausių laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lipių, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siuncziame pinigūs, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susisznėkti lietuviszškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persiludykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiejome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelijų Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigūs į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir virszaus, ale kad buva padėti ne maziau kaip 6 mėnesius. Pačėti ir iszimti gali kožną dieną nuo 2 cytu iki 3 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai;

DUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★
SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atliekti visokius drukoriszkus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius bažnytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, liktorius, szventuju stovyklas ir t. t.

Telpgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, Ignosellus ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausias, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.

New York.

TELEPHONE 4546 COTLAND.

Turi anelms skolas, Ryne, Baltaboneje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczelluno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užčėdyk pinigus ir su drūtjė savo sveikatą pirkdamas valgius pas

I. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

Extra! Extra! Extra!

Duodu žinoti visiem lietuviams tautieciams, juog nuo 1 Gegužio (Mojaus) bus atidaryta mano nauja krautuvė vyriszku siutu po Nr. 144 Grand str., Brooklyn, N. Y.

Asz esiu jum jau gerai žinomas, nes ilgą laiką laikiau krautuvę vyriszku drapanu ant 48 Grand str., bet nuo 1 Mojaus isziskraustau ant 144 Grand str. ir per tai lig tam laikui turiu ant pardavimo daugelį siutu už labai pigią prekę. Kuris atsilankys nesigailės, nes apart pirkinio gaus da gerą dovaną.

Naujos krautuvės adresas:

Ellis S. Lewis

144 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

The Lowe Painless Dental Parlors.

Geriausi Dentistai, nes traukia dantis be jokio skaudėjimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekanczia

Auėsinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Iztraukimas \$50c.

Visą savo darbą gvarantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimam moteris. Ipacz manėgiai patarnausime „Žvaigždės“ skaititojams.

Mes iztrauksim dantį dovanai, jei reikalausit ko daugiau.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 116-th St. Near Lexington, Ave. N. Y.

10-12-14 Westchester Ave. New York.

„KATALIKAS“

Lietuvizskas Sanvairtinis laikraštis.

Iszeina Chicago, Ill. Kasztuoja ant meut \$1.50.

Norinti uziraszyt, turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co., 3222 Auburn av., Chicago, Ill.

Tikrai gryna altoriuas Vyna

GAUSITE PAS — Barnston Tea Co. 6 BARCLAY STR. New York'e. Importuoja jie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

Sveikatos Namai ir Ligonbutis del Moteriu, o ypatingai esant sunkiose dienose.

Mes apsimam isgydit kiekviena moterj visokiose ligose, n darant operacijos Mes utikrinam kiekviena moterj, juog viska atliekame be maziausio skaudėjimo su didžiausia storone su pagelba mokity gydytoju lavinusiuju per 20 metj Europoje, profesoriu, moteriu gydytoju ir geriausiu dazurtoju.

Utikrinam, juog kiekviena liga uzlaikysime slapybeje. Jaigu kuriu ne galėtume isgydyti, bus sugraziti pinigai.

Atsakymus ant laiszku duodame kuouo greiciausei. Ligonius esanczius Chicagoj, arba nuo trukio stacijos, parsivezam karietoje. Tik, zinoma, turite duoti apie savo pribavima žinoti pirmiau.

Examinuojame kiekviena uztyka ir stengemes kiekvienam uzganapaluryt.

Norédamas geriau viska dazitiuoti, atsisauk ant szio adreso:

Dr. PALMER, Sekretorius

3512 So. Malstead str. Chicago, Illinois.

WHALEN BROS.

Pristatytojai visumeniszko namu intaisymo.

219, 221, 223, 225, 227 GRAND STR. 164, 166, 168, 170 SMITH STR. BROOKLYN, N. Y.

Didysis Paskolinimu Butas.

Furpyszu, Karpetu, Rubu.

Musq iszlygos:

\$15.00	vertybe 25c.	ant savaites.	\$100.00	vertybe \$1.50	ant savaites.
\$30.00	50c.	„	\$150.00	\$2.00	„
\$45.00	75c.	„	\$200.00	\$2.50	„
\$65.00	\$1.00	„	\$250.00	\$3.00	„

MIKOLAS GANO, Artista Mallorius.

Mano dirbtuveje dirbasi paveiklai tiktai sliejnimis farbomis ir pasteliniu. Kas nori turėti savo didelj ir puiky portretj, te prisiuoznia man savo photographj, kuri gali buti kad ir maizniks, ant blekės nutrauktas, bile aiziski. Drapanos gali buti permaintytos pagal asabos norą. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunzciu be remyj ir kraju. Mano dirbtuveje turiu daugelj muzj didvyriu portretj kaip tai: Vytauto, Adomo Mickeviciuzians ir k. ant parlavimuo.

Tautieciai! Nesiduokite vis bile kokiam fuzzerimui apgandineti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet krapikiats prie saviszko, kuris yra tikras artistas ir jau tukstanziai lietuviuj jo puikiais portretais puoszia savo namus.

Rasydami pas manq teip adresuokite: Mikolas Gano, 182 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

TEMYKITE Shenandoah'o, Pa., Lietuviai!

Ar jau jus visi zinote, kad asz szjmet isitaisiau savo locna mesincziu?

Jei norite buti sveiki, tai valgykite sveika, namieje piatuty gyvuliuj mēsq. ir kurios galite gauti mano mesincziuoje.

Su godone Raulas Czerneckis

SHENANDOAH, Pa. 234 Oak Str. 234.

Temikit Lietuviai.

„Zvaigzdes“ spaustuveje galiu gauti naujai atspaudintu maldaknygiu „Maldu Vainikelis“. Prastesniuose ir geresniuose apdaruose, pradadant nuo 25c.

Teipogi iszejo isz po spaudos naujos knygos:

Aventino neregė — labai puiki istorija isz pirmuju amziu kriksczionystės, su paveikslėleis, prekė 20 centai.

Pirmutinis balius — komedija viename akte (dėl teatry), labai puiki ir juokinga, prekė 10c.

Ižu Sala — labai užimanti apysaka, prekė \$1.00.

„Sventosios“ Rossijos misijonieriai — labai užimanti knyga, vos dabar iszejo isz po spaudos. Kas nusipirks, nesigraudins. Prekė 75 centai.

PALACE HALL, HENRY GERKEN Prop. 89 - 93 GRAND Str., U'klyn. N. Y.

Svetainė parsamdoma dėl veseliju, baliuj, koncertu ir t. t. Gerymai geriausi ir uz pigiausiaj prekę.

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Chergurg. 52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulycziuj, OFISO VALANDOS. Nuo 8 iki 10 isz ryto. Nuo 2 iki 3 po pietu. Nuo 6 iki 8 vakare. Telephone 3997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptieka 103 Grand str. Brooklyn, U. S.

(Tik jo iszeleidamas)

Pats palarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, pa daryta isz penkes deszintis dviejuj visokiuj auguliuj ir žoliuj, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaliskai, svarą už viena dolerj, ir teipgi parduoda ketvirta dalj svaru už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszintis svarų už \$6.00.

Viasdos yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszka ir europiejiszka madj. aptiekoj randasi, kaip te herbu, žoliuj ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz už nety gidnoliuj, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum prisusau per express reikalingu daiktu. Hoffmano Reumatizmo ky dnolė \$2.00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauziju gydinkrupės dėl kraujo, dvidezsimts viena gidnoikrupė ir dēzntę už 15 centu. Hoffmano kosliuo maiszimas 25 centai.

CAECILIA HALL, GEO. SCMIDT, PROPRIETOR. Užliuko visokius gėrymus, kaip tai: VYNA, SZNAPSA IR ALU. No. 101 & 103 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mistingj, veso liuj ir teip visokiuj susirinkimj. Sv. Juzapo fr. sv. Kazimiero draugystės laiko cion savo susirinkimus.

Jokia vieta nera geresne

pirkimui savo Kaledinių dovanų, kaip sıztas sızteras.

Jus turite czion didę paskyrą, nėra randasi daugybė visokių daiktų po 25c. ir 50c., kurie gadyjasi puikioms dovanoms.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Pasiziurekite paskyra

Pasiziurekite zabovos daiktus

Dovanos daiktu visokio budo

Ateikit czion su menkiausiai pinigais ir jus galėsit apdovanoti kokį prietelį, turėdami tik menk kasztų. Kiekvienas daiktas yra išskialai išdėtas ir su preke apženklintas. Jokis aztoras neturi geresnę paskyrą ir neparduoda už teip žemas prekes tokias daiktus, kurie rodos gerą pinigą turėtį kasztuoti.

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Dirva! Dirva!

Išzeina keturis sykius ant metų pavidale storos knygos.

Szimet išzejo arba išzeis sekancios knygos:

„Oszkabalų Dainos“, surinktos d-ro J. Basanaviciaus, 2 tomu \$ 1.50. — „Izdų Sala“, labai užimanti apysaka, \$ 1.00. — „Lietuvizkos Pasakos“, surinktos d-ro J. Basanaviciaus, 2-as tomas \$ 1.50. — Kas utsiraszys „Dirva“, tas visas tas keturis knygas gaus tiktaiz už 2 doleriu. — Pinigus siųsti reikia ant szitokio adreso:

Rev. A. Kaupas, 114 Theodore St. Scranton, Pa.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVIZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja visokių
ant kapinių.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL

Gyvenimas ir kancelarija po No. 78 South 2-nd Str.
Stonia po No. 78 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

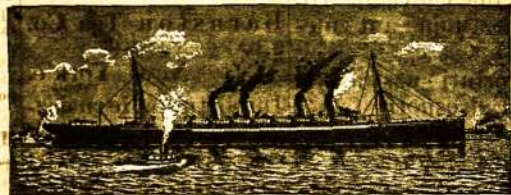
Telefonas 559 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uzdėta 1848 metu

Name Staats-Zeitung, prie uždavinimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sineczlame pinigais i visas dalis svieto pigel, saugel ir t. t.

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS
Bankoje savo visados laikomę daugybę pinigų dėl iszmainymo, kaipu tai:
Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko i Bremą ant Expreso	\$37.00, ant reguliariszko	\$33.00
„ „ „ i Hamburgą ant Expreso	\$35.00, ant regul.	\$31.00
„ „ „ i Antverpą	\$29.00, ir i Rotterdamą	\$30.00
Isz Bremo i New Yorką ant Expreso	\$40.50, ant reguliar.	\$38.50
„ Hamburgo „ „ „	\$40.00 „ „	\$38.00
„ Antverpo „ „ „	\$38.50, isz Rotterdamo	\$36.00

Dabar sineczlam pinigais tiesiog i namus.

100 rublių už \$52.50	50 rublių už \$26.50	40 rublių už \$21.25
20 „ „ \$16.00	25 „ „ \$13.38	20 „ „ \$10.75
15 „ „ \$8.13	10 „ „ \$5.50	5 „ „ \$ 2.88

Dėtel artesnės žinlos raszų i

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nėdėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 ady sal.

Lietuviszka Aptieka

— ir —

Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galit czion pirkti visus europiszkus neiszdirbtus ap-
tikios tavorus, teip pat parsisiusdinta
tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas užsiemims.

Parsisiusdintos tikros lietuvizkos Trajankos, ¼ lt. 25c.,
10 lt. \$5.00
Ullrich'o Rheumatizmo gydool (Liniment)..... 50c.
Ullrich'o Skilvio Laszų..... 50c.
Ullrich'o galvos skaudėjimo pulverio,..... 3 pakeles 25c.

Musu ypatiszkas gyrys yra musų Gnusių naikinto-
jas (Roach killer), gaminamas vien pas mus — vienatjus
daiktas, kurs ant vis isznakins gnusius, vartojamas visose
didziose hotelse, gaspadose etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip-
pat ir po mažiau.

Musu pirkėjai pasidžiaugia visų amagumų, kuriuos musų
paczta suneikia.

Money orderius ir registravotas gramatas galite
siusti isz czionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists,

64 Grand sr. Brooklyn, N.Y.

TELEPHONE CALL 426 WILLIAMSBURGH